લોકગીત

અખંડ હજો સૌભાગ્ય

હવે આવોને માયરામાં દીકરી અવસર દોહ્યલા,
જીવનસાથી જુઓ તમારા દીસે કેવા ફૂટડા !
મંગલ ફેરા ફરો તમે બેટી ઘડી ધન્ય આ,
સદા સુખે પતિ સંગે રહો બની પ્રેમદા.
મામા હેતે પધરાવે આજ ભાણી એની લાડલી,
હરખ હૈયે તોય આંખે આંસુ ભરે માવડી !
દીકરી વ્હાલાં દાદાનાં ઘર પરાયાં પછી લાગશે !
યાદે તમારી તોયે માત ઝબકી રાત જાગશે !
બંધુ બિચારો બની જો મૂંઝાતો મન એકલડો,
નાની બેની ના સમજે અવસર આ આનંદનો !
અંતર આર્દ્ર પિતાનું છે ઘેલી ઘેલી માવડી,
દોરી દેવી વિદેશે આજ વ્હાલી એની ગાવડી !
સખી સાથ હસે-રડે મૂંઝવણ કેવી મીઠી રે !
ખેલ્યાં કૂદ્યાં જેની સંગે વળાવી તેને દેવી છે !
સૌ દીકરીની એક દી વિદાય-ઘડી આવતી,
જવું રે'વું ના સમજાય તો યે મન એ ભાવતી !
સજી શણગાર સોળે બેટી આવો હવે માયરે,
ધન્ય જીવનની શુભ ઘડી જુઓ વીતી જાય રે.
સુખે સંચરજો શ્વસુરગૃહે કરો સદા પ્રભુ મંગલમ્
અખંડ હજો સૌભાગ્ય બેટી સૌનાં આશિષ છે શુભ.

અચકો મચકો કાં રે લી

તમે કિયા તે ગામનાં ગોરી રાજ
અચકો મચકો કાં રે લી
અમે નવાનગરના ગોરી રાજ
અચકો મચકો કાં રે લી
તમે કિયા તે ગામથી આવ્યા રાજ
અચકો મચકો કાં રે લી
અમે પોરબંદરથી આવ્યા રાજ
અચકો મચકો કાં રે લી
તમે કેટલી તે બેન કુંવારી રાજ
અચકો મચકો કાં રે લી
અમે સાતે બેન કુંવારી રાજ
અચકો મચકો કાં રે લી
તમે કેટલા ભાઈ કુંવારા રાજ
અચકો મચકો કાં રે લી
અમે સાતે ભાઈ કુંવારા રાજ
અચકો મચકો કાં રે લી
તમને કઈ કન્યા ગમશે રાજ
અચકો મચકો કાં રે લી
અમને શામળી કન્યા ગમશે રાજ
અચકો મચકો કાં રે લી
એ કાળીને શું કરશો રાજ
અચકો મચકો કાં રે લી
એ કાળી ને કામણગારી રાજ
અચકો મચકો કાં રે લી
અમે નવાનગરની છોરી રાજ
અચકો મચકો કાં રે લી

અલબેલો નહિ જાય ચાકરી રે લોલ

આવી રૂડી અજવાળી રાત
        અસૂરા કાગળ આવિયા રે લોલ
બાળ્યું બાળ્યું સવામણ તેલ
        સવારે કાગળ બોલિયા રે લોલ
અધમણ રૂની બાળી દિવેટ
        સવારે કાગળ ઉકેલિયા રે લોલ
કોરે મોરે લખી છે સલામું
        વચમાં તે વેરણ ચાકરી રે લોલ
ઈ ચાકરીએ સસરાજીને મેલો
        અલબેલો નહિ જાય ચાકરી રે લોલ
સસરાજીને ચોરાની ચોવટું
        મેલીને નહિ જાય ચાકરી રે લોલ
ઈ ચાકરીએ જેઠજીને મેલો
        અલબેલો નહિ જાય ચાકરી રે લોલ
જેઠજીને ગામના ગરાસ
        મેલીને નહિ જાય ચાકરી રે લોલ
ઈ ચાકરીએ દેરજીને મેલો
        અલબેલો નહિ જાય ચાકરી રે લોલ
દેર ઘેર નાના વહુવારું
        મોલમાં નહિ રહે એકલા રે લોલ
રોઝી ઘોડી પિત્તળિયાં પલાણ
        અલબેલો ચાલ્યા ચાકરી રે લોલ
ગોરાંદેએ ઝાલી લગામ કે
        અલબેલા ક્યારે આવશો રે લોલ
ગણજો ગોરી પીપળિયાંના પાન
        એટલે તે દહાડે આવશું રે લોલ

આ જૂનાગઢમાં રે

આ જૂનાગઢમાં રે મોરલી વાગે છે
મોરલી વાગે છે
આ જૂનાગઢમાં રે મોરલી વાગે છે
મોરલી વાગે છે
જ્યાં ઊભો જશોદાનો લાલ
મોરલી વાગે છે
મોરલી વાગે છે
જ્યાં ઊભો જશોદાનો લાલ
મોરલી વાગે છે
મોરલી વાગે છે
એને બાંહે બાજુબંધ બેરખાં
એને બાંહે બાજુબંધ બેરખાં
એની દશે આંગળિયે વેઢ
મોરલી વાગે છે
એની દશે આંગળિયે વેઢ
મોરલી વાગે છે
એને કાને તે કુંડળ શોભતાં
એને કાને તે કુંડળ શોભતાં
એના કંઠે એકાવળ હાર
મોરલી વાગે છે
એના કંઠે એકાવળ હાર
મોરલી વાગે છે
આ જૂનાગઢમાં રે મોરલી વાગે છે
મોરલી વાગે છે
આ જૂનાગઢમાં રે મોરલી વાગે છે
મોરલી વાગે છે

આજ રે સપનામાં મેં તો ડોલતો ડુંગર

આજ રે સપનામાં મેં તો ડોલતો ડુંગર દીઠો જો
ખળખળતી નદિયું રે, સાહેલી, મારા સપનામાં રે
આજ રે સપનામાં મે તો ધમ્મર વલોણું દીઠું જો
દહીં - દૂધના વાટકા રે, સાહેલી, મારા સપનામાં રે
આજ રે સપનામાં મેં તો લવિંગ લાકડી દીઠી જો
ઢીંગલાં ને પોતિયાં રે, સાહેલી, મારા સપનામાં રે
આજ રે સપનામાં મેં તો જટાળો જોગી દીઠો જો
સોનાની થાળી રે, સાહેલી, મારા સપનામાં રે
આજ રે સપનામાં મે તો પારસપીપળો દીઠો જો
તુળસીનો ક્યારો રે, સાહેલી, મારા સપનામાં રે
આજ રે સપનામાં મે તો ગુલાબી ગોટો દીઠો જો
ફૂલડિયાંની ફોરમ રે, સાહેલી, મારા સપનામાં રે
ડોલતો ડુંગર ઇ તો અમારો સસરો જો
ખળખળતી નદીએ રે સાસુજી મારાં ના'તાં'તાં રે
ધમ્મર વલોણું ઇ તો અમારો જેઠ જો
દહીં - દૂધના વાટકા રે જેઠાણી મારાં જમતાં'તાં રે
લવિંગ - લાકડી ઇ તો અમારો દેર જો
ઢીંગલે ને પોતિયે રે દેરાણી મારાં રમતાં'તાં રે
જટાળો જોગી ઇ તો અમારો નણદોઇ જો
સોનાની થાળીએ રે નણદી મારાં ખાતાં'તાં રે
પારસ પીપળો ઇ તો અમારો ગોર જો
તુળસીનો ક્યારો રે ગોરાણી મારાં પૂજતાં'તાં રે
ગુલાબી ગોટો ઇ તો અમારો પરણ્યો જો
ફૂલડિયાંની ફોરમ, સાહેલી, મારી ચૂંદડીમાં રે

આજનો ચાંદલિયો મને લાગે બહુ વ્હાલો

આજનો ચાંદલિયો મને લાગે બહુ વ્હાલો,
કહી દો સૂરજને કે ઊગે નહીં ઠાલો...

તારા રે નામનો છેડ્યો એક તારો,
હું તારી મીરાં તું ગિરધર મારો...
આજ મારે પીવો છે પ્રીતિનો પ્યાલો,
કહી દો સૂરજને કે ઊગે નહીં ઠાલો...

આપણે બે અણજાણ્યા પરદેશી પંખી,
આજ મળ્યા જુગ જુગનો સથવારો ઝંખી;
જોજે વિખાય નહીં શમણાનો માળો,
કહી દો સૂરજને કે ઊગે નહીં ઠાલો...

દો રંગી દુનિયાની કેડી કાંટાળી,
વસમી છે વાટ કેમ ચાલુ સંભાળી?!
લાગે ના ઠોકર જો હાથ તમે ઝાલો,
કહી દો સૂરજને કે ઊગે નહીં ઠાલો...

આજનો ચાંદલિયો મને લાગે બહુ વ્હાલો,
કહી દો સૂરજને કે ઊગે નહીં ઠાલો...

આદિયાશક્તિ (સ્તવન)

પ્રકાર : સરજૂ (ચારણોનાં પૂજન-અર્ચન-સ્તવનમાં અનેક રચનાઓ ગવાય છે. એમાંનો એક પ્રકાર તે ચરજૂ અથવા સરજૂ કહેવાય છે. આ સરજૂમાં આદ્યશક્તિએ પૃથ્વીનું સર્જન કેવી રીતે કર્યું છે એનું વર્ણન આવે છે.)

આદિયાશક્તિ કમલથી ઉપની,
કેતરાં જોગણી રૂપ કીધાં !

જળા બોળ માંહેથી, અલખને જગાડીઆ,
બાર બ્રહ્મ ઈશને સાથે લીધાં.

તયોણરા પાન પર, ચાર દેવ પ્રગટિયા,
ધરાતલ આભ તે દન ધરિયે,

પરમાણે આભને, રચાવી પ્રથમી,
કનકરો થંભ તે મેરૂ કીધો.

આપણા મલકના માયાળુ માનવી

હે..... હેતાળાં ને મમતાળાં જ્યાં માનવ જોને વસતાં,
હે.....મહેમાનોને માન દઇને હેતથી હૈયું ધરતાં;
પંડ તણાં પાથરણાં થઇ જ્યાં હરખાતાં નર-નારી,
હે.......જગમાં જ્યાં મહેમાનગતિની વાત જ સૌથી ન્યારી.

આપણા મલકના માયાળુ માનવી,
માયા રે મેલીને વહ્યાં આવો મારા મેરબાન,
રિયોને આપણા મલકમાં....કે હાલો....

સાંજ પડેને ગામને પાદર, ગાયો પાછી વળતી;
દુર ભલેને વસતા તોયે, યાદ આવે આ ધરતી;
ગામને કૂવે પાણી સીંચન્તી, પનિહારી નખરાળી;
સરખી સૈયર વળતી ટોળે, વાત કરે મલકાતી.

આપણા મલકમાં ઓઢણ ઓરડા,
ઉચાળા ભરી ઘોડે ચડજો મારા મેરબાન,
રિયોને આપણા મલકમાં....કે હાલો....

વર્ષા માથે ધરતી રૂડી, ઓઢણી લીલી ઓઢે;
પેટિયું રળવા અમ જેવાના, મલક રૂડો છોડે;
વાર-તહેવારે ગામવચાળે, રાસની રંગત જામે;
બાળપણાની ગોઠડી મીઠી, યાદ આવે હૈયાને.

આપણા મલકમાં નવણ કોડિયું,
નાવણિયાં કરી ઘોડે ચડજો મારાં મેરબાન;
રિયોને આપણા મલકમાં....કે હાલો....

રોજ પરભાતે દરના ટાણે, ઘરમાં ગીત ગવાતા;
રાત પડેને માવલડીના, હાલરડાં સંભળાતા;
છાશને રોટલો પ્રેમથી દેતી, રોજ શિરામણ ટાણે;
અમૃત જેવાં લાગે એ તો, માવલડીના હાથે.

આપણા મલકમાં ભોજન લાપસી,
કે ભોજનિયાં કરી ઘોડે ચડજો મારા મેરબાન;
રિયોને આપણા મલકમાં....કે હાલો....

પંખીડાં રે સૌ સાથે રે બેસી, ગીતડાં રૂડાં ગાતાં;
ગીતડાં સુણી માનવીયુંના, હૈયાં રે હરખાતાં;
ભરવસંતે ટહુકે બોલી, કાળવી કોયલ રાણી;
ઘડિક માથે મોરલો બેસી, બોલતો મીઠીવાણી.

આપણા મલકમાં ઓઢણ ઢોલિયા,
ઓઢણિયાં કરી ઘોડે ચડજો મારા મેરબાન;
રિયોને આપણા મલકમાં....કે હાલો....

આવડા મંદિરમાં હું તો એકલી

આવડા મંદિરમાં હું તો એકલી રે લોલ
આવડા મંદિરમાં હું તો એકલી રે લોલ
કેમ કરી મારા દઃખના દા'ડા જાય જો આ
પરણ્યો હાલ્યાં છે વેરણ ચાકરી રે લોલ
કેમ કરી મારા દઃખના દા'ડા જાય જો આ
પરણ્યો હાલ્યાં છે વેરણ ચાકરી રે લોલ
તમારે પરમાર સૈંયર સામટી રે લોલ
રે'જો તમો રાજું કેરી રીત જો
પંડડા રે'શે તો પાછા પૂગશું રે લોલ
અમારા રે પંડડા રહેશે તો પાછા પૂગશું રે લોલ
આવડા મંદિરમાં હું તો એકલી રે લોલ
ઘરમાં સાસુ ને નણંદ દોહ્યલાં રે લોલ
મહિયરની લાંબડી છે વાટ જો આ
પરણ્યો હાલ્યાં છે વેરણ ચાકરી રે લોલ
તમારે પરમાર સૈંયર સામટી રે લોલ
રે'જો તમો વહુઆરુની રીત જો
આ પંડડા રે'શે તો પાછા પૂગશું રે લોલ
અમારા રે પંડડા રહેશે તો પાછા પૂગશું રે લોલ
આવડા મંદિરમાં હું તો એકલી રે લોલ
કેમ કરી મારા દઃખના દા'ડા જાય જો આ
પરણ્યો હાલ્યાં છે વેરણ ચાકરી રે લોલ
આવડા મંદિરમાં હું તો એકલી રે લોલ
અમારા રે પંડડા રહેશે તો પાછા રે પૂગશું રે લોલ

આવ્યો મેહુલો રે!

ઓતર ગાજ્યા ને દખ્ખણ વરસિયા રે!
મેહુલે માંડ્યા મંડાણ
આવ્યો ધરતીનો ધણી મેહુલો રે!

નદી – સરોવર છલી વળ્યાં રે
માછલી કરે હિલોળ, આવ્યો...

ખાડા ખાબોચીયાં છલી વળ્યાં રે
ડેડકડી દિયે આશિષ, આવ્યો...

ધોરીએ લીધાં ધુરી-ધોંસરા રે
ખેડુએ લીધી બેવડી રાશ, આવ્યો...

ગાયે લીધાં ગાનાં વાછરું રે
અસતરીએ લીધાં નાના બાળ, આવ્યો...

ઊંચા નીચા રે

ઊંચા નીચા રે માડી તારા ડુંગરા રે લોલ,
કે ડુંગર ઉપર ટહુકે ઝીણા મોર;
કે ગરબે રમવા આવજો રે લોલ. ઊંચા નીચા રે૦

પહેલો પત્ર રે પાવાગઢ મોકલ્યો રે લોલ,
કે દેજો મારી કાળકા માને હાથ;
કે ગરબે રમવા આવજો રે લોલ. ઊંચા નીચા રે૦

બીજો પત્ર રે આબુગઢ મોકલ્યો રે લોલ,
કે દેજો મારી અંબા માને હાથ;
કે ગરબે રમવા આવજો રે લોલ. ઊંચા નીચા રે૦

ત્રીજો પત્ર રે શંખલપુર મોકલ્યો રે લોલ,
કે દેજો મારી બહુચર માને હાથ;
કે ગરબે રમવા આવજો રે લોલ. ઊંચા નીચા રે૦

ચોથો પત્ર રે આરાસુર મોકલ્યો રે લોલ,
કે દેજો મારી આરાસુરી માને હાથ;
કે ગરબે રમવા આવજો રે લોલ. ઊંચા નીચા રે૦

પાંચમો પત્ર રે અમદાવદ મોકલ્યો રે લોલ,
કે દેજો મારી ભદ્રકાળી માને હાથ;
કે ગરબે રમવા આવજો રે લોલ. ઊંચા નીચા રે૦

એક ગોકુળ મથુરા મારું ગામ છે

એક ગોકુળ મથુરા મારું ગામ છે રે લોલ
નાની વણઝારી મારું નામ છે રે લોલ
હું તો લટકે ચાલું ગોકુળ ગામમાં રે લોલ
એ ચાલીને દેખાડું મારા નાથને રે લોલ

એ મેં તો લાખના કડલાં ઘડાવિયા રે લોલ
હીરલાં જડાવ્યા સવા લાખના રે લોલ
હું તો પહેરીને દેખાડું મારા નાથને રે લોલ
હું તો લટકે ચાલું ગોકુળ ગામમાં રે લોલ

એ મેં તો લાખના ચુડલાં ઘડાવિયા રે લોલ
હીરલાં જડાવ્યા સવા લાખના રે લોલ
હું તો પહેરીને દેખાડું મારા નાથને રે લોલ
હું તો લટકે ચાલું ગોકુળ ગામમાં રે લોલ

એ મેં તો નવરંગ ચુંદડી રંગાવી રે લોલ
ટીલડી જડાવી સવા લાખની રે લોલ
હું તો પહેરીને દેખાડું મારા નાથને રે લોલ
હું તો લટકે ચાલું ગોકુળ ગામમાં રે લોલ

એક ગોકુળ મથુરા મારું ગામ છે રે લોલ
નાની વણઝારી મારું નામ છે રે લોલ
હું તો લટકે ચાલું ગોકુળ ગામમાં રે લોલ
એ ચાલીને દેખાડું મારા નાથને રે લોલ

એક ઝાડ માથે ઝુમખડું

એક ઝાડ માથે ઝુમખડું
        ઝુમખડે રાતા ફૂલ રે,
ભમ્મર રે રંગ ડોલરિયો...

એક સરોવર પાળે આંબલિયો
        આંબલિયે ઝૂલતી ડાળ રે,
ભમ્મર રે રંગ ડોલરિયો...

એક આંબા ડાળે કોયલડી
        એનો મીઠો મીઠો સાદ રે,
ભમ્મર રે રંગ ડોલરિયો...

એક નરને માથે પાઘલડી
        પાઘડીયે ફૂમતા લાલ રે,
ભમ્મર રે રંગ ડોલરિયો...

એક ભાલે કંકુ ચાંદલિયો
        એના રાતા રાતા તેજ રે,
ભમ્મર રે રંગ ડોલરિયો...

ઓધાજી મારા વા'લાને વઢીને કે'જો જી

ઓધાજી મારા વા'લાને વઢીને કે'જો જી,
હે મનાવી લેજો રે..
હે ઓધાજી મારા વા'લાને વઢીને કે'જો જી,
માને તો મનાવી લેજો રે..

મથુરાના રાજા થ્યા છો,
ગોવાળોને ભૂલી ગ્યા છો,
માનીતી ને ભૂલી ગ્યા છો રે..
હે ઓધાજી.. માને તો મનાવી લેજો રે..

એકવાર ગોકૂળ આવો,
માતાજી ને મ્હોંઢે થાવો,
ગાયો ને હંભારી જાઓ રે..
હે ઓધાજી.. માને તો મનાવી લેજો રે..

વા'લાની મરજીમાં રહેશું,
જે કહેશે તે લાવી દેશું,
કુબજા ને પટરાણી કેશું રે..
હે ઓધાજી.. માને તો મનાવી લેજો રે..

તમે છો ભક્તોના તારણ,
એવી અમને હૈયા ધારણ,
ગુણ ગાયે ભગો ચારણ,
હે ઓધાજી.. માને તો મનાવી લેજો રે..

કચ્છમાં અંજાર રૂડાં શહેર

કચ્છમાં અંજાર રૂડાં શહેર છે હોજી રે ..
ઇયાં જેસલના હોય રંગમોલ રાજ...
હો રાજ, હળવે હાંકો ને તમે ઘોડલાં હો જી રે...

સમરથ સાસુડી જોવે વાટડી હો જી રે,
ઇયાં દેરીડાંના હોય ઝાઝા હેત રાજ,
હો રાજ, હળવે હાંકો ને તમે ઘોડલાં હો જી રે...

સરખી સૈયર લેશું સાથમાં હોજી રે..
રમશું રઢિયાળી આખી રાત રાજ...
હો રાજ, હળવે હાંકો રે તમે ઘોડલાં હો જી રે...

પરદેશી ખારવાની પ્રીતડી હોજી રે...
પળમાં જો જો ના તૂટી જાય રાજ,
હો રાજ, હળવે હાંકો રે તમે ઘોડલાં હો જી રે...

કાનુડાના બાગમાં

એ...કાનુડાના બાગમાં (૨)
ચંપો ને ચંપે આવ્યાં છે ફૂલ.

ફૂલ કેરે સાહેલડી તે સાયબો મારો માને નહીં કેમ.
કેમ બોલે રે તારા દિલડાં ઉદાસીમાં છે....
એ...વાલા મને ઉતારામાં ઓરડા ને કાંઈ મેડીના મોલ
મોલ કેરે સાહેલડી તે સાયબો
મારો માને નહીં કેમ...કેમ.

એ...સાજનને ભોજન લાપશીને કં કઢિયેલ દૂધ,
દૂધ કેરે સાહેલડી તે સાયબો મારો માને નહીં કેમ...કેમ.
એ...પ્રીતમને પોઢણ ઢોલીયાને કાંઈ હિંડોળા ખાટ,
ખાટ કેરે સાહેલડી તે સાયબો મારો માને નહીં કેમ...કેમ.

એ...કાનુડાના બાગમાં (૨)
ચંપો ને ચંપે આવ્યાં છે ફૂલ.

કાનુડે કવરાવ્યા

કાનુડે કવરાવ્યાં ગોકુળિયામાં
કાનુડે કવરાવ્યાં...

સૂતેલા બાળ મારે વ્હાલે જગાડ્યા
રમતાંને રોવડાવ્યા રે ગોકુળિયામાં
કાનુડે કવરાવ્યાં...

ધીમેથી વાછરું વ્હાલાજીએ છોડ્યાં
વણદોહ્યાં ને ધવરાવ્યાં રે ગોકુળિયામાં
કાનુડે કવરાવ્યાં...

શીકેથી માટ મારે વ્હાલે ઉતાર્યા
ઝાઝા ઢોળ્યાં ને પીધાં થોડા ગોકુળિયામાં
કાનુડે કવરાવ્યાં...

પુરુષોત્તમ વ્હાલા પ્રાણ અમારા
તમે જીત્યા ને અમે હાર્યા રે ગોકુળિયામાં
કાનુડે કવરાવ્યાં...

કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી

કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે...
દીકરા દુશ્મન ડરશે દેખી તારી આંખડી રે.

મારા બાલુડા ઓ બાળ, તારા પિતા ગયા પાતાળ,
હાંરે મામો શ્રીગોપાળ, કરવા કૌરવકુળ સંહાર...
કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે.

હે... માતા, પહેલે કોઠે કોણ આવી ઊભા હશે રે ?
પહેલે કોઠે ગુરુ દ્રોણ, એને જગમાં જીતે કોણ
કાઢી કાળવજ્રનું બાણ, લેજો પલમાં એના પ્રાણ...
કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે.

હે... માતા, બીજે કોઠે કોણ આવીને ઊભા હશે રે ?
બીજે કોઠે કૃપાચાર્ય, સામા સત્યતણે હથિયાર,
મારા કોમળઅંગ કુમાર, એને ત્યાં જઈ દેજો માર...
કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે.

હે... માતા, ત્રીજે કોઠે કોણ આવીને ઊભા હશે રે ?
ત્રીજે કોઠે અશ્વત્થામા, એને મોત ભમે છે સામાં,
એથી થાજો કુંવર સામા, એના ત્યાં ઉતરવજો જામા...
કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે.

હે... માતા, ચોથે કોઠે કોણ આવીને ઊભા હશે રે ?
ચોથે કોઠે કાકો કરણ, એને દેખી ધ્રુજે ધરણ,
એને સાચે આવ્યાં મરણ, એનાં ભાંગજે તું તો ચરણ...
કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે.

હે... માતા, પાંચમે કોઠે કોણ આવીને ઊભા હશે રે ?
પાંચમે કોઠે દુર્યોધન પાપી, એને રીસ ઘણેરી વ્યાપી,
એને શિક્ષા સારી આપી, એના મસ્તક લેજો કાપી...
કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે.

હે... માતા, છઠ્ઠે કોઠે કોણ આવીને ઊભા હશે રે ?
છઠ્ઠે કોઠે મામો શલ એ તો જન્મોજનમનો ખલ,
એને ટકવા નો દઈશ પલ, એનું અતિ ઘણું છે બલ...
કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે.

હે... માતા, સાતમે કોઠે કોણ આવીને ઊભા હશે રે ?
સાતમે કોઠે એ જયદ્રથ ઈ તો લડવૈયો સમરથ,
એનો ભાંગી નાંખજે દત, એને આવજે બથ્થમબથ...
કુંતા અભિમન્યુને બાંધે અમ્મર રાખડી રે.

કોઈ ગોતી દેજો રે

કોઈ ગોતી દેજો રે, કોઈ ગોતી દેજો રે;
મ્હારા કા'ન કુંવરિયાની ઝૂલડી,
મ્હારા શ્યામ સુંદરિયાની ઝૂલડી.
સાવ રે સોના કેરી ઝૂલડી, માંહી રૂપા કેરા ધાગા;
અવર લોકને ઓપે નહિ, મ્હારા કા'નકુંવરજીના વાધા રે !
— મ્હારા.
શેરીએ શેરીએ સાદ પડાવું ને ઘર ઘર હાલુ છું જોતી;
એ રે ઝૂલડીમા કાંઈ નથી બીજું, એને છેડે કળાયલ મોતી રે !;
— મ્હારા.
માતા જશોદાજી મહી વલોવે ને કા'નો વળગ્યો કોટે,
એ રે ઝૂલડીને કારણિયે, મ્હારો લાડકવાયો લોટે રે,
— મ્હારા.

ખમ્મા મારા નંદજીના લાલ!

ખમ્મા મારા નંદજીના લાલ!
મોરલી ક્યાં રે વગાડી?

હું તો સુતી’તી મારા શયન ભવનમાં,
સાંભળ્યો મેં મોરલીનો સાદ,
મોરલી ક્યાં રે વગાડી?—ખમ્મા...

ભર રે નીંદરમાંથી ઝબકીને જાગી,
ભૂલી ગઇ હું તો સાન ભાન,
મોરલી ક્યાં રે વગાડી?—ખમ્મા...

પાણીડાંની મશે જીવણ જોવાને હાલી,
દીઠા મેં નન્દજીના લાલ,
મોરલી ક્યાં રે વગાડી !—ખમ્મા...

દોણું લઇને ગૌ દોહવાને બેઠી,
નેતરાં લીધા હાથ,
મોરલી ક્યાં રે વગાડી?—ખમ્મા...

વાછરું વરાહે મેં તો છોકરાંને બાંધ્યાં,
નેતરાં લઇને હાથ
મોરલી ક્યાં રે વગાડી?—ખમ્મા...

ગરબો ઘેલો કીધો

ક્હાન ! ત્હારી મોરલીઓ જી રે મ્હારા મન હર્યાં. સમી સાંઝની જી રે વિજોગણ ક્ય્હાં રે વાગી? ગૂઢા રાગની જી રે

મોરલી ક્ય્હાં રે વાગી? મધરાતની જી રે અભાગાણી ક્ય્હાં રે વાગી? સરવા સાદની જી રે મોરલી ક્ય્હાં રે વાગી?

ક્હાન ! ત્હારી મોરલીઓ જી રે ગરબો ઘેલો કીધો.

સમી સાંઝની૦ વિ.

ક્હાન ! ત્હારી મોરલીઓ જી રે મા ને બાપ મેલ્યાં

સમી સાંઝની૦ વિ.

ક્હાન ! ત્હારી મોરલીઓ જી રે રોતાં બાળ મેલ્યાં

સમી સાંઝની૦ વિ.

ક્હાન ! ત્હારી મોરલીઓ જી રે સૈયરૂંનો સાથ મેલ્યો.

સમી સાંઝની૦ વિ.

ક્હાન ! ત્હારી મોરલીઓ જી રે કોઠીએ કણ ખૂટ્યા.

સમી સાંઝની૦ વિ.

ગુલાબી કેમ કરી જાશો

આભમાં ઝીણી ઝબૂકે વીજળી
ઝીણા ઝરમર વરસે મેહ
ગુલાબી કેમ કરી જાશો ચાકરી

ભીંજાય હાથી ને ભીંજાય ઘોડલાં રે
ભીંજાય હાથીને બેસતલ સૂબો
ગુલાબી કેમ કરી જાશો ચાકરી

ભીંજાય મેડી ને ભીંજાય માળિયાં રે
ભીંજાય મેડીની બેસતલ રાણી
ગુલાબી કેમ કરી જાશો ચાકરી

તમને વહાલી તમારી ચાકરી
અમને વહાલો તમારો જીવ
ગુલાબી નહિ જવા દઉં ચાકરી

ગોકુળ આવો ગિરધારી

(ચોમાસાનો ચારણી છંદ)

અષાઢ ઉચ્ચારમ્, મેઘ મલ્હારમ્
બની બહારમ્, જલધારમ્
દાદુર ડક્કારમ્,
મયુર પુકારમ્ તડિતા તારમ્,
વિસ્તારમ્ ના લહી સંભારમ્,
પ્યારો અપારમ્ નંદકુમારમ્
નિરખ્યારી કહે રાધે પ્યારી,
હું બલિહારી
ગોકુળ આવો ગિરધારી

શ્રાવણ જલ બરસે,
સુંદર સરસેં બાદલ ભરસે,
અંબરસેં તરુવર વિરિવરસે,
લતા લહરસે નદિયાં પરસે,
સાગર સરસેં દંપતી દુઃખ હ રસે,
સેજ સમરસેં લગત જહરસેં,
દુઃખકારી કહે રાધે પ્યારી,

હું બલિહારી
ગોકુળ આવો ગિરધારી

ભાદ્રવટ ભરિયા,
ગિરિવર હરિયા પ્રેમ પ્રસરિયા,
તન તરિયા મથુરામેં ગરિયા,
ફેરન ફરિયા કુબજા વરિયા,
વસ કરિયાં વ્રજરાજ વિસરિયા,
કાજન સરિયા મન નહિ ઠરિયા,
હું હારી કહે રાધે પ્યારી,
હું બલિહારી
ગોકુળ આવો ગિરધારી

આસો મહિનારી,
આસ વધારી દન દશરારી,
દરશારી નવનિધિ નિહારી,
ચઢી અટારી વાટ સંભારી,
મથુરારી ભ્રખુભાન દુલારી,
કહત પુકારી તમે થીયારી
તકરારી કહે રાધે પ્યારી,
હું બલિહારી
ગોકુળ આવો ગિરધારી

ગોરમા રે ગોરમા રે

ગોરમા રે ગોરમા રે સસરો દેજો સવાદિયા,
તમે મારી ગોરમા છો!

ગોરમા રે ગોરમા રે સાસુદેજો ભુખાવળા,
તમે મારી ગોરમા છો!

ગોરમા રે ગોરમા રે કંથ દેજો કહ્યાગરો
તમે મારી ગોરમા છો!

ગોરમા રે ગોરમા રે નણંદ દેજો સાહેલડી
તમે મારી ગોરમા છો!

ગોરમા રે ગોરમા રે દેરાણી જેઠાણી ના જોડલાં
તમે મારી ગોરમા છો!

ગોરમા રે ગોરમા રે દેર ને જેઠ બે ઘોડલે
તમે મારી ગોરમા છો!

ગોરમા રે ગોરમા રે ભગરી ભેંસના દૂઝણાં
તમે મારી ગોરમા છો!

ગોરમા રે ગોરમા રે કાઠા તે ઘઉંની રોટલી
તમે મારી ગોરમા છો!

ગોરમા રે ગોરમા રે મહીં રે માવળીયો ગોળ
તમે મારી ગોરમા છો!

આ ગીત ગૌરી વ્રત દરમ્યાન ગવાય છે.

ગોરમાનો વર કેસરિયો

ગોરમાનો વર કેસરિયો, ગોરમાનો વર કેસરિયો,
ગોરમા બારી ઉઘાડો રે, ગોરમાનો વર કેસરિયો.

આવી પેલી પંથ પૂજારણ, ગોરમાનો વર કેસરિયો,
કંઈ બેન ભોળા ને વાંકા અંબોડા,ગોરમાનો વર કેસરિયો.

વાંકા અંબોડા ને ઘૂઘરિયા ચૂડા, ગોરમાનો વર કેસરિયો,
ઘૂઘરિયા ચૂડ સિંદૂરના સેંથા, ગોરમાનો વર કેસરિયો.

ગોરમાનો વર કેસરિયો તે નદીએ નાહવા જાય રે ગોરમા,
પગમાં પહેરી પાવડી ને પટપટ કરતો જાય રે ગોરમા.

માથે તો મુગટ મોડિયું ને છમછમ ફરતો જાય રે ગોરમા,
હાથે પટોળી લાકડી રે તે, ઠમઠમ કરતો જાય રે ગોરમા.

હાથે બાજુબંધ બેરખાં રે, ગોરમાનો વર કેસરિયો,
ગોરમાનો વર કેસરિયો, ગોરમાનો વર કેસરિયો.

ઘંમ રે ઘંટી ઘંમ ઘંમ થાય

ઘંમ રે ઘંટી ઘંમ ઘંમ થાય
ઝીણું દળું તો ઊડી ઊડી જાય
જાડું દળું તો કોઈ નવ ખાય
મારા તે ઘરમાં સસરોજી એવા
હાલતાં જાય ચાલતાં જાય
            લાપસીનો કોળિયો ભરતાં જાય
મારા તે ઘરમાં નણંદબા એવા
નાચતાં જાય કૂદતાં જાય
            રાંધી રસોઈ ચાખતાં જાય
મારા તે ઘરમાં દિયરજી એવા
રમતાં જાય કૂદતાં જાય
            મારું ઉપરાણું લેતાં જાય
મારા તે ઘરમાં સાસુજી એવાં
વાળતાં જાય બેસતાં જાય
            ઊઠતાં બેસતાં ભાંડતાં જાય
મારા તે ઘરમાં પરણ્યાજી એવા
હરતાં જાય ફરતાં જાય
            માથામાં ટપલી મારતાં જાય
ઘંમ રે ઘંટી ઘંમ ઘંમ થાય
ઝીણું દળું તો ઊડી ઊડી જાય
            જાડું દળું તો કોઈ નવ ખાય

ઘૂમટો ઓઢીને તમે ક્યાં ગ્યાં'તાં ?

પોળ પછવાડે પરબડી ને
વચ્ચમાં લેંબડાનું ઝાડ
ઓ રાજવણ ઘૂમટો ઓઢીને તમે ક્યાં ગ્યાં'તાં ?વગડા વચ્ચે
વેલડી ને
વચ્ચમાં સરવર ઘાટ
ઓ રાજવણ ઘૂમટો ઓઢીને તમે ક્યાં ગ્યાં'તાં ?

ગામને પાદર ડોલી ડોલી
ઢોલ વગાડે ઢગલો ઢોલી
કાજળ આંજી આંખલડી ને
લહેરણિયું છે લાલ
ઓ રાજવણ ઘૂમટો ઓઢીને તમે ક્યાં ગ્યાં'તાં ?

નાકે નથડી ચરણે ઝાંઝર
હૈયે હેમનો હાર
હાલો ત્યારે ધરણી ધમકે
આંખે રૂપનો ભાર
પગ પરમાણે મોજલડી
જાણે હંસી ચાલે ચાલ
ઓ રાજવણ ઘૂમટો ઓઢીને તમે ક્યાં ગ્યાં'તાં ?

ચકી તારા ખેતરમાં

ચકી તારા ખેતરમાં મેં ઝીંઝવો વાવ્યો
ઝીંઝવે ચડીને જોઉં કોઈ માનવી આવે

લીલી ઘોડીનો અસવાર વીર મારો આવે
ઘુઘરીયાળી વેલમાં બેસી નાનીવહુ આવે

ખોળામાં બાવલ બેટડો ધવડાવતી આવે
દૂધે ભરી તળાવડીમાં નવરાવતી આવે

ખોબલે ખારેક ટોપરાં ખવરાવતી આવે
થાળ ભર્યો શગ મોતીએ વધાવતી આવે

ઝીણી ભરડાવું લાપસી માંહી સાકર ભેળું
ખોબલે પીરસું ખાંડ વા'લો વીર જમાડું

ચકી તારા ખેતરમાં મેં ઝીંઝવો વાવ્યો

ચાંદો ઊગ્યો ચોકમાં ઘાયલ

ચાંદો ઊગ્યો ચોકમાં ઘાયલ, ચાંદો ઊગ્યો ચોકમાં
હે લહેરીડા, હરણુ આથમી રે હાલાર શે'રમાં અરજણિયા.

ઝાંપે તારી ઝૂંપડી ઘાયલ, ઝાંપે તારી ઝૂંપડી
ઝાંપે તારી ઝૂંપડી ઘાયલ, ઝાંપે તારી ઝૂંપડી
હે લહેરીડા, આવતા જાતાનો નેડો લાગ્યો રે અરજણિયા
ચાંદો ઊગ્યો ચોકમાં ઘાયલ, ચાંદો ઊગ્યો ચોકમાં...

ગાયું તારી ગોંદરે ઘાયલ, ગાયું તારી ગોંદરે
ગાયું તારી ગોંદરે ઘાયલ, ગાયું તારી ગોંદરે
હે લહેરીડા, વાછરું વઢિયારમાં ઝોલાં ખાય રે અરજણિયા
ચાંદો ઊગ્યો ચોકમાં ઘાયલ, ચાંદો ઊગ્યો ચોકમાં...

ભેંસું તારી ભાલમાં ઘાયલ, ભેંસું તારી ભાલમાં
ભેંસું તારી ભાલમાં ઘાયલ, ભેંસું તારી ભાલમાં
હે લહેરીડા, પાડરું પાંચાલમાં ઝોલાં ખાય રે અરજણિયા
ચાંદો ઊગ્યો ચોકમાં ઘાયલ, ચાંદો ઊગ્યો ચોકમાં...

પાવો તું વગાડમા ઘાયલ, પાવો તું વગાડમા
પાવો તું વગાડમા ઘાયલ, પાવો તું વગાડમા
હે લહેરીડા, પાવો સાંભળીને પ્રાણ વિંધાય રે અરજણિયા
ચાંદો ઊગ્યો ચોકમાં ઘાયલ, ચાંદો ઊગ્યો ચોકમાં...

તારે ને મારે ઠીક છે ઘાયલ, તારે ને મારે ઠીક છે
તારે ને મારે ઠીક છે ઘાયલ, તારે ને મારે ઠીક છે
હે લહેરીડા, ઠીકને ઠેકાણે વેલેરો આવ રે અરજણિયા
ચાંદો ઊગ્યો ચોકમાં ઘાયલ, ચાંદો ઊગ્યો ચોકમાં

ચૂંદડીએ રંગ લાગ્યો

રંગ લાગ્યો ચૂંદડીએ રંગ લાગ્યો,
હોવે હોવે ચૂંદડીએ રંગ લાગ્યો,
મારી ચૂંદડીના ચટકા ચાર
ચૂંદડીએ રંગ લાગ્યો.
મારા પ્રભુજી આવ્યા પરોણલા
એમને શાં શાં બેસણાં દઈશ.... ચૂંદડીએ...
છે ચૂંદડી લાલ ગુલાલ,
એમને સાંગાં માંચી હીરે ભરી.... ચૂંદડીએ....
મારા પ્રભુજી આવ્યા પરોણલા,
એમને શાં શાં દાતણ દઈશ,
એમને દાતણ દાડમી દઈશ.... ચૂંદડીએ...
મારા પ્રભુજી આવ્યા પરોણલા,
એમને શાં શાં ઝીલણ દઈશ.... ચૂંદડીએ...
એમને તાંબાની કુંડીએ જળે ભરી,
એમને હિરકોરી ધોતિયાં દઈશ.... ચૂંદડીએ....
મારા પ્રભુજી આવ્યા પરોણલા,
એમને શાં શાં ભોજન દઈશ... ચૂંદડીએ....
એમને સેવ, સુંવાળી ને લાપશી,
એમને ખોબલે પીરસીશ ખાંડ... ચૂંદડીએ....
મારા પ્રભુજી આવ્યા પરોણલા,
એમને શાં શાં મુખવાસ દઈશ... ચૂંદડીએ...
એમને લવિંગ, સોપારી ને એલચી,
એમને પાનનાં બીડલાં દઈશ... ચૂંદડીએ....
રંગ લાગ્યો ચૂંદડીએ રંગ લાગ્યો,
હોવે હોવે ચૂંદડીએ રંગ લાગ્યો.

ચેલૈયાનું હાલરડું

ભાગું તો મારી ભોમકા લાજે, ભોરિંગ જીલે ન ભાર (૨)
મેરુ સરીખા ડોલવા લાગે, આકાશનો આધાર
મેરામણ માઝા ન મુકે, ચેલૈયો સતના ચુકે

મોરધ્વજ રાજાએ અંગ વેરાવ્યા દીધા કર્ણે દાન (૨)
હે... શિબી રાજાએ જાંઘને કાપી ત્યારે મળ્યા ભગવાન -
મેરામણ૦

શિર મળે પણ સમય મળે નહિ ને સાધુ છે મેમાન (૨)
હે... અવસર આવ્યે પાછા ન પડીએ કાયા થાય કુરબાન -
મેરામણ૦

છલકાતું આવે બેડલું

છલકાતું આવે બેડલું !
મલકાતી આવે નાર રે
મારી સાહેલીનું બેડલું –
છલકાતું આવે બેડલું !

મારા ગામના સુતારી રે
વીરા તમને વીનવું,
મારી માંડવડી ઘડી લાવો રે
મારી સાહેલીનું બેડલું -
છલકાતું આવે બેડલું !

મારા ગામના લુહારી રે
વીરા તમને વીનવું,
મારી માંડવડી મઢી લાવો રે
મારી સાહેલીનું બેડલું -
છલકાતું આવે બેડલું !

મારા ગામના રંગારી રે
વીરા તમને વીનવું,
મારી માંડવડી રંગી લાવો રે

મારી સાહેલીનું બેડલું -
છલકાતું આવે બેડલું !

મારા ગામના કુંભારી રે
વીરા તમને વીનવું,
મારે ગરબે કોડિયાં મેલાવો રે
મારી સાહેલીનું બેડલું –
છલકાતું આવે બેડલું !

મારા ગામના પિંજારી રે
વીરા તમને વીનવું,
મારા ગરબે દિવેટ મેલાવો રે
મારી સાહેલીનું બેડલું –
છલકાતું આવે બેડલું !

મારા ગામના ઘાંચીડા રે
વીરા તમને વીનવું,
મારે ગરબે દિવેલ પુરાવો રે
મારી સાહેલીનું બેડલું -
છલકાતું આવે બેડલું !

મારા ગામના મોતીઆરા રે
વીરા તમને વીનવું,

મારો ગરબો ભલેરો શણગાર રે
મારી સાહેલીનું બેડલું -
છલકાતું આવે બેડલું !

મારા ગામની દીકરિયું રે
બેની તમને વીનવું,
મારો ગરબો ભલેરો ગવરાવો રે
મારી સાહેલીનું બેડલું -
છલકાતું આવે બેડલું !

મારા ગામની વહુવારુ રે
ભાભી તમને વીનવું,
મારો ગરબો ભલેરો ઝીલાવો રે
મારી સાહેલીનું બેડલું -
છલકાતું આવે બેડલું !

છેલ હલકે રે ઈંઢોણી

ચાર-પાંચ સાહેલી પાણીડા જાય રે
એમાં વચલી સાહેલડી ટહુકડી
કાં તો એનો પતિ ઘર નહિ
કાં તો એને કઠોર મળી છે સાસુલડી

છેલ હલકે રે ઈંઢોણી માથે હેલ લેવી છે

મારે ભરવાં સરવરિયાના નીર રે
ઓલે ઓલે કાનુડે મુને બાણ માર્યાં છે

છેલ હલકે રે ઈંઢોણી માથે હેલ લેવી છે

સામા ઊભા સસરાજી મારા શું રે જુઓ છો
મારે જોવાં વહુવારું કેરા ગુણ રે ઓલે
ઓલે કાનુડે મુને બાણ માર્યાં છે
ઓલે ઓલે કાનુડે મુને બાણ માર્યાં છે
છેલ હલકે રે ઈંઢોણી માથે હેલ લેવી છે

સામા ઊભા પરણ્યાજી મારા શું રે જુઓ છો
મારે જોવા ગોરાંદે તારા રૂપ રે ઓલે
ઓલે કાનુડે મુને બાણ માર્યાં છે
ઓલે ઓલે કાનુડે મુને બાણ માર્યાં છે
છેલ હલકે રે ઈંઢોણી માથે હેલ લેવી છે

છેલ હલકે રે ઈંઢોણી માથે હેલ લેવી છે

જોડે રહેજો રાજ

જોડે રહેજો રાજ
તમે કિયા તે ભાઈની ગોરી, કોની વહુ
જોડે રહેજો રાજ
જોડે કેમ રહું રાજ
મને શરમના શેરડાં ફૂટે ને
જોને દિવો બળે હો રાજ
જોડે નહિ રહું રાજ
શિયાળાની ટાઢ પડે ને
જોડે કેમ રહું રાજ
જોડે રહેજો રાજ
ફૂલની પછેડી સાથે રે હો લાડવઈ
જોડે રહેજો રાજ
જોડે કેમ રહું રાજ
મને શરમના શેરડાં ફૂટે ને
જોને દિવો બળે હો રાજ
જોડે નહિ રહું રાજ
ઉનાળાના તાપ પડે ને
જોડે કેમ રહું રાજ
જોડે રહેજો રાજ
ફૂલના પંખા સાથે રે હો લાડવઈ
જોડે રહેજો રાજ
જોડે કેમ રહું રાજ
મને શરમના શેરડાં ફૂટે ને
જોને દિવો બળે હો રાજ
જોડે નહિ રહું રાજ
ચોમાસાની ઝડીઓ પડે ને
જોડે કેમ રહું રાજ
જોડે રહેજો રાજ
મોતીના મોડિયા સાથે રે હો લાડવઈ

જોડે રહેજો રાજ
જોડે કેમ રહું રાજ
મને શરમના શેરડાં ફૂટે ને
જોને દિવો બળે હો રાજ
* * * * *
જીવલડો વલોવાયો
તમે ઓરા આવો રાજ
જીવલડો વલોવાયો
તમે ઓરા આવો રાજ
જોડે રહેજો રાજ
ચાંદા-સૂરજની સાખે ભવોભવ
જોડે રહેજો રાજ
ચાંદા-સૂરજની સાખે ભવોભવ
જોડે રહેજો રાજ

જોબનિયું આજ આવ્યું ને કાલ્ય જાશે

જોબનિયું આજ આવ્યું ને કાલ્ય જાશે
જોબનિયું કાલ્ય જાતું રે'શે

જોબનિયાને માથાના અંબોડામાં રાખો
જોબનિયું કાલ્ય જાતું રે'શે

જોબનિયાને પાઘડીના આંટામાં રાખો
જોબનિયું કાલ્ય જાતું રે'શે

જોબનિયાને આંખ્યનાં ઉલાળામાં રાખો
જોબનિયું કાલ્ય જાતું રે'શે

જોબનિયાને હૈયાંના હિલોળામાં રાખો
જોબનિયું કાલ્ય જાતું રે'શે

જોબનિયાને હાથની હથેળીમાં રાખો
જોબનિયું કાલ્ય જાતું રે'શે

જોબનિયાને ઘાઘરાના ઘેરમાં રાખો
જોબનિયું કાલ્ય જાતું રે'શે

જોબનિયાને પગની પાનીમાં રાખો
જોબનિયું કાલ્ય જાતું રે'શે

ઝાલર વાગે ને

ઝાલર વાગે ને વા'લો હરિરસ ગાય
કાન ગોપીઓનો છેડો સાહ્ય
મેલો મેલો ને કાનુડા અમ્મારા ચીર
અમે ગોપીયું છીએ નિરમળા નીર
છેડો ફાટ્યો ને ગોપી રાવે ગઈ
જશોદા મંદિર જઈ ઊભી રહી
માતા જશોદા તમ્મારો કાન
નિત્ય મારગડે માંગે છે દાણ
દાણ માંગે ને વળી લૂંટી ખાય
ઈ તે ગોકળિયામાં કેમ રે'વાય
જાવ જાવ ગોપીયું તમ્મારે ઘેર
આવે કાનો તો માંડુ વઢવેડ
સાંજ પડી ને કાનો આવ્યો છે ઘેર
માતા જશોદાએ માંડી વઢવેડ
ભાઈ કાનુડા તારે આવડી શી હેર
નિત્યના કજિયા લાવે મારે ઘેર
માતા જશોદા તમ્મારી આણ
જુઠ્ઠ બોલે ગોપી ચતુરસુજાણ
વનમાં ચારું હું એકલો ગાય
ચાર-પાંચ ગોપીયું ભેળી થાય
પરથમ આવે ને મારી ઝાલર બજાય
બીજી આવે ને મારો મુગટ ઘેરાય
ત્રીજી આવે ને મારી તૃષ્ણા કરે
ચોથી આવે ને મારે ચરણે પડે
એટલી વપત્ય મને વનમાં પડે
તો યે ગોપીઓ મારી રાવ જ કરે !

ઝૂલણ મોરલી વાગી રે

ઝૂલણ મોરલી વાગી રે, રાજાના કુંવર,
હાલો ને જોવા જાયેં રે,
    મોરલી વાગી રે, રાજાના કુંવર.

ચડવા તે ઘોડો હંસલો રે, રાજાના કુંવર,
    પીતળિયા પલાણ રે. – મોરલી.....

બાંયે બાજુબંધ બેરખા રે, રાજાના કુંવર,
    દસેય આંગળીએ વેઢ રે. – મોરલી.....

માથે મેવાડાં મોળિયાં રે, રાજાના કુંવર,
    કિનખાબી સુરવાળ રે. – મોરલી.....

પગે રાઠોડી મોજડી રે, રાજાના કુંવર,
    ચાલે ચટકતી ચાલ્ય રે. – મોરલી....

ઝૂલણ મોરલી વાગી રે, રાજાના કુંવર,
હાલો ને જોવા જાયેં રે,
    મોરલી વાગી રે, રાજાના કુંવર.

ઝેરી કાંટો

હું તો ભૂંભલાં વીણવા ગઈ'તી રે, રાજલ મારવાડી !
મને ઝેરી કાંટો વાગ્યો રે, રાજલ મારવાડી !

મારા સસરાને તેડાવો રે, રાજલ મારવાડી !
મારા સસરા વૈદ્ય તેડાવે રે, રાજલ મારવાડી !
નૈ જીવું કેસરિયા લાલ! કાંટો ઝેરી છે.

મારા જેઠને તેડાવો રે, લાગભાગ સોપી દઉં,
મારા જેઠ વૈદ્ય તેડાવે રે, રાજલ મારવાડી!
નૈ જીવું કેસરિયા લાલ! કાંટો ઝેરી છે.

મારી સાસુને તેડાવો રે, ઘરબાર સોંપી દઉં,
મારી સાસુ વૈદ્ય તેડાવે રે, રાજલ મારવાડી!
નૈ જીવું કેસરિયા લાલ! કાંટો ઝેરી છે.

મારી શોક્યને તેડાવો રે, પરણ્યો સોંપી દઉં,
મારી શોક્ય વૈદ્ય તેડાવે રે, રાજલ મારવાડી!
નૈ જીવું કેસરિયા લાલ! કાંટો ઝેરી છે.

મારા પરણ્યાને તેડાવો રે, છોકરાં સોંપી દઉં
મારો પરણ્યો વૈદ્ય તેડાવે રે કાંટો ઝેરી છે.
મારા પરણ્યાને વૈદ્ય સાચો રે, કાંટો કાઢવો છે;
જીવી-જીવી, કેસરિયા લાલ! કાંટો કાઢ્યો છે.

મારી સાસુને તેડાવો રે, ઘરબાર મારૂં છે;
જીવી-જીવી, કેસરિયા લાલ! કાંટો કાઢ્યો છે.

મારા જેઠને પાછા વાળો રે, લાગભાગ માગી લઉં;
જીવી-જીવી, કેસરિયા લાલ! કાંટો કાઢ્યો છે.

મારી શોક્યને તેડાવો રે, સાયબો પાછો લઉં;
જીવી-જીવી, કેસરિયા લાલ! સાયબો મારો છે.

ટીપણી ગીત

ઘેરું ઘેરું નગારું બોલે છે
મારું ટીપણીના તાલે તન ડોલે છે
ઝીણું ઝીણું ઝાંઝરિયું બોલે છે
મારા નેણલા જોબનિયું ઢોળે છે
ઘેરું ઘેરું નગારું બોલે છે
મારું ટીપણીના તાલે તન ડોલે છે
હું ધાબા દઉં ને મારી ચુંદડી લહેરાય
મારું છુંદણે છુંદેલ ગોરું રૂપ પરખાય
મારું હૈડું ચડ્યું ચકડોળે છે
ચંપો અંબોડે મારે ડોલે છે
મેઠી મેઠી શરણાઈયું બોલે છે
મારું ટીપણીના તાલે તન ડોલે છે
ઘેરું ઘેરું નગારું બોલે છે
મારું ટીપણીના તાલે તન ડોલે છે
મારે રાજાને રાણી પરણાવવી છે
એ રાજની મોલાત મારે ચણવી છે
અડે ગગન એવી ઈમારત કરવી છે
એથી ધરતીને ટીપી ધણધણવી છે
શંખ, ઝાઝ ને પખવાજ બોલે છે
મારું ટીપણીના તાલે તન ડોલે છે
ઘેરું ઘેરું નગારું બોલે છે
મારું ટીપણીના તાલે તન ડોલે છે

ડોલરિયો દરિયા પાર

દળ હાલ્યાં ને વાદળ ઊમટ્યાં,
મધ દરિયે ડૂલેરાં વ્હાણ : મોરલી વાગે છે.

એક હાલાર શહેરના હાથીડા,
કાંઇ આવ્યા અમારે દેશ: મોરલી વાગે છે.
છેલછોગાળો હોય તો મૂલવે,
ડોલરિયો દરિયા પાર : મોરલી વાગે છે.

એક ઘોઘા તે શહેરના ઘોડલા,
કાંઇ આવ્યા અમારે દેશ: મોરલી વાગે છે.
છેલછોગાળો હોય તો મૂલવે,
ડોલરિયો દરિયા પાર : મોરલી વાગે છે.

એક વાળાક શહેર વેલડી;
કાંઇ આવી અમારે દેશ : મોરલી વાગે છે.
છેલછોગાળો હોય તો મૂલવે,
ડોલરિયો દરિયા પાર : મોરલી વાગે છે.

એક ચીતળ શહેરની ચુંદડી,
કાંઇ આવી અમારે દેશ : મોરલી વાગે છે.
છેલછોગાળો હોય તો મૂલવે,
ડોલરિયો દરિયા પાર : મોરલી વાગે છે.

એક સૂરત શહેરની સાડીઓ,
કાંઇ આવી અમારે દેશ : મોરલી વાગે છે.
છેલછોગાળો હોય તો મૂલવે,
ડોલરિયો દરિયા પાર : મોરલી વાગે છે.

એક મુંબઈ શહેરના મોતીડાં
કાંઇ આવ્યાં અમારે દેશ : મોરલી વાગે છે.
છેલછોગાળો હોય તો મૂલવે,

ડોલરિયો દરિયા પાર : મોરલી વાગે છે.

એક દખણ શહેરના ડોળિયા
કાંઇ આવ્યાં અમારે દેશ : મોરલી વાગે છે.
છેલછોગાળો હોય તો મૂલવે,
ડોલરિયો દરિયા પાર : મોરલી વાગે છે.

ઢોલાજી વીંઝણો લ્યો

ઢોલાજી હાલ્યો ચાકરી રે
ઢોલાજી વીંઝણો લ્યો
કે મુને હારે તેડતા જાવ
ઢોલાજી વીંઝણો લ્યો
લવિંગ સરીખી ઢોલા તીખડી રે
ઢોલાજી વીંઝણો લ્યો
તારે મુખડામાં રમતી આવું રાજ
ઢોલાજી વીંઝણો લ્યો
તલવાર સરીખી ઢોલા ઊજળી રે
ઢોલાજી વીંઝણો લ્યો
તારી કેડે ઝૂલતી આવું રાજ
ઢોલાજી વીંઝણો લ્યો
રૂમાલ સરીખી ઢોલા રેશમી રે
ઢોલાજી વીંઝણો લ્યો
કે તારા હાથમાં રમતી આવું રાજ
ઢોલાજી વીંઝણો લ્યો
સૂડી સરીખી ઢોલા વાંકડી રે
ઢોલાજી વીંઝણો લ્યો
કે તારા ગુંજામાં રમતી આવું રાજ
ઢોલાજી વીંઝણો લ્યો
પાન સરીખી ઢોલા પાતળી રે
ઢોલાજી વીંઝણો લ્યો
કે તારા હોઠે રમતી આવું રાજ
ઢોલાજી વીંઝણો લ્યો
ઢોલાજી હાલ્યો ચાકરી રે
ઢોલાજી વીંઝણો લ્યો
કે મુને હારે તેડતા જાવ
ઢોલાજી વીંઝણો લ્યો

તમે મારાં દેવનાં દીધેલ છો

તમે મારાં દેવનાં દીધેલ છો, તમે મારાં માગી લીધેલ છો
આવ્યાં ત્યારે અમર થઈને રો'

મા'દેવ જાઉં ઉતાવળી ને જઈ ચડાવું ફૂલ
મા'દેવજી પરસન થિયા ત્યારે આવ્યાં તમે અણમૂલ

તમે મારું નગદ નાણું છો, તમે મારું ફૂલ વસાણું છો
આવ્યાં ત્યારે અમર થઇને રો'

મા'દેવ જાઉં ઉતાવળી ને જઈ ચડાવું હાર
પારવતી પરસન થિયાં ત્યારે આવ્યા હૈયાના હાર

તમે મારાં દેવનાં દીધેલ છો, તમે મારાં માગી લીધેલ છો
આવ્યાં ત્યારે અમર થઈને રો'

હડમાન જાઉં ઉતાવળી ને જઈ ચડાવું તેલ
હડમાનજી પરસન થિયા ત્યારે ઘોડિયાં બાંધ્યાં ઘેર

તમે મારાં દેવનાં દીધેલ છો, તમે મારાં માગી લીધેલ છો
આવ્યાં ત્યારે અમર થઈને રો'

તારી બાંકી રે પાઘલડી નું ફૂમતુ રે

તારી બાંકી રે પાઘલડી નું ફૂમતુ રે, મને ગમતું રે,
આ તો કહું છું રે પાતળીયા, તને અમથું ! ... તારી બાંકી રે...

તારા પગનું પગરખું ચમચમતું રે
અને અંગનું અંગરખુ તમતમતું રે ,
મને ગમતું રે, આતો કહું છું રે પાતળીયા, તને અમથું !... તારી બાંકી રે...

પારકો જાણીને તને ઝાઝું શું બોલવુ ?
ને અણજાણ્યો જાણી તને મન શું ખોલવું ?
તને છેટો ભાળીને મને ગમતું રે !
આ તો કહું છું રે પાતળીયા, તને અમથું !... તારી બાંકી રે...

હાથમાં ઝાલી ડાંગ કડિયાળી,
હરિયાળો ડુંગરો આવતો રે હાલી;
લીંબુની ફાડ જેવી આંખડીયું ભાળી,
શરમ મૂકીને તોયે થાઉં શરમાળી.
તારા રૂપનું તે ફૂલ મધમધતું રે, મને ગમતું રે,

આ તો કહું છું રે પાતળિયા, તને અમથું !... તારી બાંકી રે...

કોણ જાણે કેમ મારા મનની ભીતરમાં એવું તે ભરાયું શું
એક મને ગમતો આભનો ચાંદલોને ને બીજો ગમતો તું !
ઘરમાં, ખેતરમાં કે ધરતી ના થરમાં
તારા સપનનમાં મન મારું રમતું રે , મને ગમતું રે,
આ તો કહું છું રે પાતળીયા, તને અમથું !... તારી બાંકી રે...

તેજમલ ઠાકોર

ઉગમણી ધરતીના દાદા કોરા કાગળ આવ્યાં રે
ઈ રે કાગળ દાદે ડેલીએ વંચાવ્યાં રે
કાકો વાંચે ને દાદો રહ રહ રુવે રે
ઉપરવાડેથી તેજમલ ડોકાણાં રે
શીદને રુવો છો દાદા શું છે અમને કહો ને રે
દળકટક આવ્યું છે દીકરી વહારે કોણ ચડશે રે
સાત સાત દીકરીએ દાદો વાંઝિયો કહેવાણો રે
હૈયે હિમ્મત રાખો દાદા અમે વહારે ચડશું રે
માથાનો અંબોડો તેજમલ અછતો કેમ રહેશે રે
માથાનો અંબોડો દાદા મોળીડામાં રહેશે રે
કાનનાં અકોટા તેજમલ અછતાં કેમ રહેશે રે
કાનનાં અકોટા દાદા બોકાનામાં રહેશે
હાથનાં ત્રાજવા તેજમલ કેમ અછતાં રહેશે રે
હાથનાં ત્રાજવા દાદા બાંયલડીમાં રહેશે રે
પગનાં ત્રાજવા તેજમલ કેમ અછતાં રહેશે રે
પગનાં ત્રાજવા દાદા મોજડિયુંમાં રહેશે રે
દાંત રંગાવેલ તેજમલ અછતાં કેમ રહેશે રે
નાના હતાં ત્યારે મોસાળ ગ્યાં'તાં રે
ખાંતીલી મામીએ દાંત રંગાવ્યા રે
નાક વીંધાવેલ તેજમલ અછતાં કેમ રહેશે રે
અમારી માતાને અમે ખોટનાં હતાં રે
નાનાં હતાં તે દિ' નાક વીંધાવ્યાં રે
ચલો મારા સાથી આપણે સોનીહાટ જઈએ રે
સોનીહાટે જઈને અસતરી પારખીએ રે
પુરુષ હશે તો એનાં બેરખડે મન મો'શે રે
અસતરી હશે તો એનાં ઝૂમણલે મો'શે રે
સંધા સાથીડાએ ઝૂમણાં મૂલવિયાં રે
તેજમલ ઠાકોરિયાએ બેરખાં મૂલવિયાં રે

ચાલો મારા સાથી આપણ વાણી હાટે જઈએ રે
વાણીહાટે જઈને અસતરી પારખીએ રે
પુરુષ હશે તો એનાં પાઘડીએ મન મો'શે રે
અસતરી હશે તો એનાં ચૂંદડીએ મન મો'શે રે
સંધા સાથીડાએ ચૂંદડિયું મૂલવિયું રે
તેજમલ ઠાકોરિયાએ મોળીડાં મૂલવિયાં રે
ચાલો મારા સાથી આપણ સંઘેડા હાટે જઈએ રે
સંઘેડાં હાટે જઈને અસતરી પારખીએ રે
પુરુષ હશે તો એનાં ઢોલિયે મન મો'શે રે
અસતરી હશે તો એનાં ચૂડલે મન મો'શે રે
સંધા સાથીડાએ ચૂડલા મૂલવિયાં રે
તેજમલ ઠાકોરિયાના ઢોલિયે મન મોયાં રે
ચાલો મારા સાથીઓ દરિયે ના'વા જઈએ રે
દરિયા કાંઠે જઈ અસતરી પારખીએ રે
પુરુષ હશે તો એ દરિયો ડો'ળી ના'શે રે
અસતરી હશે તો એ કાંઠે બેસી ના'શે રે
સંધા સાથીડા તો કાંઠે બેસી ના'યા રે
તેજમલ ઠાકોરિયો તો દરિયો ડો'ળી ના'યો રે
ચાલો મારા સાથી આપણ લશ્કરમાં જઈએ રે
લશ્કરમાં જઈને અસતરી પારખીએ રે
પુરુષ હશે તો એ સામે પગલે ધાશે રે
અસતરી હશે તો એ પાછે પગલે ખસશે રે
તેજમલ ઠાકોરે જુદ્ધમાં પહેલો ઘા દીધો ને
સૌ સાથીડાં એની પાછળ ધાયાં રે
દળકટક વાળી તેજમલ ઘરે પધાર્યા રે
દાદે ને કાકે એને મોતીડે વધાવ્યાં રે

દાડમડીના ફૂલ રાતાં

દાડમડીના ફૂલ રાતાં ઝૂલણ લ્યો વણઝારી
ફૂલ રાતાં ને ફળ એનાં લીલાં ઝૂલણ લ્યો વણઝારી

હું તો વાણીડાને હાટે હાલી
ચૂંદડી મુલવવા હાલી
ઊભલા ઊભલા જોયું ઝૂલણ લ્યો
હેઠે બેસીને મૂલ કર્યાં ઝૂલણ લ્યો
બેઠી એવી હું ઉઠી ઝૂલણ લ્યો વણઝારી...

હું તો સોનીડાને હાટે હાલી
ઝુમણા મુલવવા હાલી
ઊભલા ઊભલા જોયું ઝૂલણ લ્યો
હેઠે બેસીને મૂલ કર્યાં ઝૂલણ લ્યો
બેઠી એવી હું ઉઠી ઝૂલણ લ્યો વણઝારી...

હું તો મણિયારાને હાટે હાલી
ચૂંડલા મુલવવા હાલી
ઊભલા ઊભલા જોયું ઝૂલણ લ્યો
હેઠે બેસીને મૂલ કર્યાં ઝૂલણ લ્યો
બેઠી એવી હું ઉઠી ઝૂલણ લ્યો વણઝારી...

દાદા હો દીકરી, દાદા હો દીકરી

દાદા હો દીકરી, દાદા હો દીકરી, વાગડમાં મ દેજો રે સૈ
વાગડની વઢીયારણ સાસુ દોહ્યલી રે, સૈયોં કે હમચી, સૈયોં કે હમચી
દાદા હો દીકરી, દાદા હો દીકરી
દીએ દળાવે મુને, દીએ દળાવે મુને, રાતલડીએ કંતાવે રે સૈ
પાછલે તે પરોઢીએ પાણી મોકલે રે, સૈયોં કે હમચી, સૈયોં કે હમચી
દાદા હો દીકરી, દાદા હો દીકરી
ઓશીકે ઈંઢોણી વહુ, ઓશીકે ઈંઢોણી વહુ, પાંગતે સીંચણિયું રે સૈ
સામી તે ઓરડીએ, વહુ તારું બેડલું રે, સૈયોં કે હમચી, સૈયોં કે હમચી
દાદા હો દીકરી, દાદા હો દીકરી
ઘડો ન બુડે મારો, ઘડો ન બુડે, મારું સીંચણિયું નવ પૂગે રે સૈ
ઊગીને આથમિયો દી કૂવા કાંઠડે રે, સૈયોં કે હમચી, સૈયોં કે હમચી
દાદા હો દીકરી, દાદા હો દીકરી
ઊડતા પંખીડા વીરા, ઊડતા પંખીડા વીરા, સંદેશો લઈ જાજો રે સૈ
દાદાને કહેજો કે દીકરી કૂવે પડે રે, સૈયોં કે હમચી, સૈયોં કે હમચી
દાદા હો દીકરી, દાદા હો દીકરી
કહેજો દાદાને રે, કહેજો દાદાને રે, મારી માડીને નવ કહેજો રે સૈ
માડી મારી આંસુ સારશે રે, સૈયોં કે હમચી, સૈયોં કે હમચી
દાદા હો દીકરી, દાદા હો દીકરી
કૂવે ન પડજો દીકરી, કૂવે ન પડજો દીકરી, અફીણિયાં નવ ઘોળજો રે સૈ
અંજવાળી તે આઠમનાં આણાં આવશે રે, સૈયોં કે હમચી, સૈયોં કે હમચી
દાદા હો દીકરી, દાદા હો દીકરી
કાકાના કાબરિયા, કાકાના કાબરિયા, મારા મામાના મૂંઝડિયા રે સૈ
વીરાના વઢિયારા વાગડ ઊતર્યા રે, સૈયોં કે હમચી, સૈયોં કે હમચી
દાદા હો દીકરી, દાદા હો દીકરી
કાકાએ સીંચ્યું, કાકાએ સીંચ્યું ને મારા મામાએ ચડાવ્યું રે સૈ
વીરાએ આંગણ બેડું ફોડિયું રે, સૈયોં કે હમચી, સૈયોં કે હમચી
દાદા હો દીકરી, દાદા હો દીકરી

દુધે તે ભરી તલાવડી

હે ઘમર ઘમર મારો ગરબો રે માથે ને લટક મટક ચાલે ઢલકત ઢોલ,
હે લરફર લરફર સૈયર સંગે રૂમક ઝુમક જાયે રૂપરંગ રે…
હે કેડમાં કંદોરો, ને કોટમાં છે દોરો, સાંકરિયો સાદ, કંઠે કોયલીનો શોર,
હે મધુભર રસભર નૈન નચાવે નાજુક નમણી નાગરવેલ…

હે દુધે તે ભરી તલાવડી ને મોતીડે બાંધી પાળ રે,
જીલણ જીલવા ગ્યા'તા, ગરબે ઘૂમવા ગ્યા'તા…
હે વાટકી જેવડી વાવલડી ને મંઈ ખોબલો પાણી માંઈ રે,
જીલણ જીલવા ગ્યા'તા, ગરબે ઘૂમવા ગ્યા'તા…

ગરબો માથે કોરિયો માએ ઝબક દીવડો થાય મારી માડી,
ગરબો રૂડો ડોલરીયો એ તો ઘમ્મર ઘમ્મર ઘૂમે મારી માડી,
હે તાળીઓની રમઝટ,
હે તાળીઓની રમઝટ પગ પડે ને ત્યાં ધરણી ધમધમ થાય રે…
જીલણ જીલવા ગ્યા'તા, ગરબે ઘૂમવા ગ્યા'તા…

હળવે હલું તો કેર ચહી જાય, હાલુ ઉતાવળે તો પગ લચકાય,
સાળુ સંકોરું તો વાયરે ઉડી જાય, ધડકંતો છેડલો સરી સરી જાય…
હે પગને ઠેકે ધૂળની ડમરી ગગનમાં છવાઈ રે…
જીલણ જીલવા ગ્યા'તા, ગરબે ઘૂમવા ગ્યા'તા…

ચ્યમ જઉં ઘર આંગણીયે, આજ ગરબો રંગે ચગ્યો મારા વ્હાલા…
થઈ જાઉં હું તો ઘેલી ઘેલી હૈયા હિલોળાં ખાય મારા વ્હાલા…
હે સરખેસરખી સૈયર ટોળે ઝટપટ ઝટપટ જાય રે…
જીલણ જીલવા ગ્યા'તા, ગરબે ઘૂમવા ગ્યા'તા…

ધન ધન છે ગોકુળિયું ગામ

ધન ધન છે ગોકુળિયું ગામ
ગામ છે રળિયામણું રે લોલ
પ્રભુજી વનમાં ચારે ધેન
વગાડી રૂડી વાંસળી રે લોલ
રાધાગોરી ભાતડિયાં લઈ જાય
ચલાણે ચોળ્યાં ચૂરમાં રે લોલ
પ્રભુજી કિયાં ઉતારું ભાત
કે કિંયા બેસીને જમશો રે લોલ
રાધાગોરી આસોપાલવને ઝાડ
કે શીતળ છાંયડી રે લોલ
રાધાગોરી તિયાં ઉતારો ભાત
કે તિયાં બેસીને જમશું રે લોલ
રાધાગોરી ઓલા કાંઠે ધેન
કે ધેન પાછી વાળજો રે લોલ
પ્રભુજી તમારી હેવાયેલ ધેન
અમારી વાળી નહીં વળે રે લોલ
પ્રભુજીને ચટકે ચડિયલ રીસ
કે જમતાં ઊઠિયા રે લોલ
રાધાજીને ચટકે ચડિયલ રીસ
કે ભોગળ ભીડિયાં રે લોલ
ઝીણા ઝરમર વરસે મેહ
કે કૃષ્ણ ભીંજાય બારણે રે લોલ
રાધાગોરી ઉઘાડો કમાડ
કે પ્રભુ ભીંજાય બારણે રે લોલ
જાવ જાવ માનેતીને મોલ
કે અહીં શીદ આવિયા રે લોલ
જાશું જાશું માનેતીને મોલ
કે પછી થાશે ઓરતા રે લોલ

રાધાગોરી એક મોતી ને બીજી ફાડ
કે ભાંગ્યાં પછી નહીં મળે રે લોલ
રાધાગોરી હીરમાં પડિયલ ગાંઠ
કે તૂટે પણ નહીં છૂટે રે લોલ
રાધાજીને આંગણે ઊંડી કુઈ
કે કંકર ભારે નાખિયાં રે લોલ
ધબકે ઉઘડ્યાં કમાડ
કે રાધાજી ઝટ દોડિયા રે લોલ
રાધાગોરીને ઝમરક દીવડો હાથ
હાલ્યાં હરિને ગોતવાં રે લોલ
કોઈ મને દેખાડો દીનાનાથ
કે આપું વધામણી રે લોલ
આપું મારા હૈડાં કેરો હાર
કે માથા કેરી દામણી રે લોલ
રાધાગોરી રાખો હારડો હૈડાં પાસ
કે હરિ આવ્યાં હસતાં રે લોલ

ધમ ધમક ધમ સાંબેલું...

ધમ ધમક ધમ ધમ ધમ... સાંબેલું...
અલક મલકનું અલબેલું... સાંબેલું...
જનમ જનમથી વહુને માથે ભાંગેલું...
સાંબેલું...
જેવી ઘઉંમાં કાંકરી, નણંદ મારી આકરી
હાલે ના પેટનુ પાણી, એવી મારી જેઠાણી
સાંબેલું..
ધમ ધમક ધમ ધમ ધમ... સાંબેલું...
અલક મલકનું અલબેલું... સાંબેલું...
જેવી ફૂટે ધાણી, એવી મારી દેરાણી
જેવો કુવો ઊંડો, જેઠ એવો ભૂંડો
સાંબેલું...
ધમ ધમક ધમ ધમ ધમ... સાંબેલું...
અલક મલકનું અલબેલું... સાંબેલું...
હોય છો ને બટકો, દિયર વટનો કટકો
લીલી લીલી વાડીઓ ને સસરો એમાં ચાડિયો
સાંબેલું...
ધમ ધમક ધમ ધમ ધમ... સાંબેલું...
અલક મલકનું અલબેલું... સાંબેલું...
એવો બાંધો સાસુ તણો, પાણીમાં જેમ ફૂલે ચણો
મીઠો મગનો શીરો, એવો નણંદનો વીરો
સાંબેલું...
ધમ ધમક ધમ ધમ ધમ... સાંબેલું...
અલક મલકનું અલબેલું... સાંબેલું...

નણદલ માગે લહેરિયું

મારા લહેરિયામાં લાગી લૂંટાલૂંટ હો,
નણદલ માગે લહેરિયું રે બાઈ !

મારા દાદાનું દીધેલું લહેરિયું રે બાઈ !
મારી માતાની બાંધેલ લાંક હો,
નણદલ માગે લહેરિયું રે બાઈ !

ચારે ખૂણે ચાર ડાબલાં રે બાઈ !
નણદી ! સારેરાં જોઈ જોઈ લિયો હો.
નણદલ માગે લહેરિયું રે બાઈ !

શું રે કરું તારા ડાબલાં રે બાઈ !
મને લહેરિયાની ઘણી ઘણી હામ હો,
નણદલ માગે લહેરિયું રે બાઈ !

ચારે ખૂણે ચાર બેડલાં રે બાઈ !
નણદી ! સારેરાં જોઈ જોઈ લિયો હો,
નણદલ માગે લહેરિયું રે બાઈ !

શું રે કરું તારાં બેડલાં રે બાઈ !
મને લહેરિયાની ઘણી ઘણી હામ હો,
નણદલ માગે લહેરિયું રે બાઈ !

સામી ઘોડાહારે ચાર ઘોડલાં રે બાઈ !
નણદી ! સારેરાં જોઈ જોઈ લિયો હો,
નણદલ માગે લહેરિયું રે બાઈ !

શું રે કરું તારા ઘોડલાં રે બાઈ !
મને લહેરિયાની ઘણી ઘણી હામ હો,
નણદલ માગે લહેરિયું રે બાઈ !

સામી વળગણિયે લહેરિયું રે બાઈ,
નણદી ! લઈને અદીઠડાં થાવ હો રે બાઈ !
નણદલ માગે લહેરિયું રે બાઈ !

ના છડિયા હથિયાર

હલો ના બેલી આવે અલ્લાલા બેલી ના આવે
ના છડિયા હથિયાર અલ્લાલા બેલી ના છડિયા હથિયાર
મરણે જો હકડીવાર
દેવોભા ચેતો ના છડિયા હથિયાર
મૂળુભા બંકડા ના છડિયા હથિયાર

પેલો ધીંગાણો પીપરડી જો કિયો
ઉતે કીને ન ખાધી માર, કીને ન ખાધી માર
દેવોભા ચેતો, કીને ન ખાધી માર,
મૂળુભા બંકડા ના છડિયા હથિયાર

હેબટ લટ્ટરજી મારૂં રે ચડિયું બેલી ઝલ્લી માછરડેજી ધાર,
ઝલ્લી માછરડેજી ધાર
દેવોભા ચેતો ઝલ્લી માછરડેજી ધાર
મૂળુભા બંકડા ના છડિયા હથિયાર

જોટો સ્કૂલ હણે
છાતીએ ચડાયો નાર હેબટ લટ્ટર મુંજો ધા
દેવોજી ચેતો હેબટ લટ્ટર મુંજો ધા
મૂળુભા બંકડા ના છડિયા હથિયાર

ડાબે તે પડખે ભૈરવ બોલે જુવાનો
ધીંગાણે મેં લોહેંજી ઘમસાણ
દેવોજી ચેતો લોહેંજી ઘમસાણ
મૂળુભા બંકડા ના છડિયા હથિયાર
અલ્લાલા બેલી અલ્લાલા બેલી

પરદેશી લાલ પાંદડું

પાંદડું ઊડી ઊડી જાય રે
            પરદેશી લાલ પાંદડું
પાંદડું ઊડી ઊડી જાય રે
            પરદેશી લાલ પાંદડું
પાંદડાની માયા મુને લાગી રે
            પરદેશી લાલ પાંદડું
પાંદડું ઊડી ઊડી જાય રે
            પરદેશી લાલ પાંદડું
ઓ માડી મારો સાસરો આણે આવ્યો
માડી હું તો સસરા ભેળી નહિ જાઉં રે
સાસુજી મેણાં મારે
            પરદેશી લાલ પાંદડું
ઓ માડી મારો જેઠજી આણે આવ્યો
માડી હું તો જેઠજી ભેળી નહિ જાઉં
જેઠાણી મેણાં મારે
            પરદેશી લાલ પાંદડું
ઓ માડી મારો દેરજી આણે આવ્યો
માડી હું તો દેરજી ભેળી નહિ જાઉં
દેરાણી મેણાં બોલે
            પરદેશી લાલ પાંદડું
ઓ માડી મારો પરણ્યો આણે આવ્યો
માડી હું તો પરણ્યા ભેળી ઝટ જાઉં
પરણ્યોજી મીઠું બોલે
            પરદેશી લાલ પાંદડું

પાટણથી પટોળાં મોંઘાં લાવજો

છેલાજી રે
મારે હાટુ પાટણથી પટોળાં મોંઘાં લાવજો
એમાં રૂડાં રે મોરલિયા ચિતરાવજો
પાટણથી પટોળાં મોંઘાં લાવજો
છેલાજી રે

રંગ રતુંબલ કોર કસુંબલ
પાલવ પ્રાણ બિછાવજો રે
પાટણથી પટોળાં મોંઘાં લાવજો
છેલાજી રે

ઓલ્યા પાટણ શે'રની રે મારે થાવું પદમણી નાર
ઓઢી અંગ પટોળું રે એની રેલાવું રંગધાર
હીરે મઢેલા ચૂડલાની જોડ મોંઘી મઢાવજો રે
પાટણથી પટોળાં મોંઘાં લાવજો
છેલાજી રે

ઓલી રંગ નીતરતી રે મને પામરી ગમતી રે
એને પહેરતાં પગમાં રે પાયલ છમછમતી રે
નથણી લવિંગિયાં ને ઝૂમખાંમાં મોંઘાં મોતી મઢાવજો રે
પાટણથી પટોળાં મોંઘાં લાવજો
છેલાજી રે

પે'લા તે પે'લા જુગમા રાણી

પે'લા તે પે'લા જુગમા રાણી
તુ હતી પોપટી ને, અમે રે પોપટ રાજા રામનાં
હોજી રે અમે રે પોપટ રાજા રામનાં.
ઓતરાદે ખંડમાં આંબલો પાક્યો ત્યારે
સૂડલે મરેલ મુને ચાંચ રાણી પીંગળા
હે... પીડે ફકીરે મારા પ્રાણ જ હર્યાને
તોય ન હાલી મોરી સાથ મારી પીંગળા
દનડા સંભારો ખમ્મા, પૂર્વજન્મના સેહવાસનાં
હે... બીજા-બીજા જુગમાં રાણી,
તુ હતી મૃગલી રે અમે રે મૃગેશ્વર રજા રામનાં,
મધરાતે વનમાં પારધી એ ફાંસલો બાંધ્યો
પડતાં છાંડ્યા મારા પ્રાણ રાણી પીંગળા
હે... પીડે ફકીરે મારા પ્રાણ જ હર્યાને
તોય ન હાલી મોરી સાથ મારી પીંગળા
દનડા સંભારો ખમ્મા, પૂર્વજન્મના સેહવાસનાં
હે....ત્રીજા ત્રીજા જુગમા રાણી
તું હતી બ્રાહ્મણીને અમે રે તપેશ્વર રાજા રામના
ખંડલીક વનમાં ફૂલ વીણવા ગ્યાતાં ત્યારે,
ડસિયેલ કાળુડો નાગ રાણી પીંગળા,
હે... પીડે ફકીરે મારા પ્રાણ જ હર્યાને
તોય ન હાલી મોરી સાથ મારી પીંગળા
દનડા સંભારો ખમ્મા, પૂર્વજન્મના સેહવાસનાં

ચોથા ચોથા જુગમા રાણી
તું હતી પીંગળા ને અમે રે ભરતરી રાજા રામનાં
હે.... ચાર ચાર યુગમાં વાસ હતોને
તોય ના હાલી મારી સાથ રણી પીંગળા
દનડા સંભારો ખમ્મા, પૂર્વજન્મના સેહવાસનાં

ફૂલ ઉતર્યાં ફૂલવાડીએ

ફૂલ ઉતર્યાં ફૂલવાડીએ રે લોલ
ફૂલ તમે ઉતારા કરતલ જાવ
ડોલરિયા ફૂલ ઘણાં રે લોલ
ઉતારા કરશું બે ઘડી રે લોલ
માડી મારે માથે પઠાણુંના વેર
કે લશકર વિંયા ગિયાં રે લોલ
ફૂલ ઉતર્યાં ફૂલવાડીએ રે લોલ
ફૂલ તમે દાતણિયાં કરતા જાવ
ડોલરિયા ફૂલ ઘણાં રે લોલ
દાતણ કરશું બે ઘડી રે લોલ
માડી મારે માથે પઠાણુંના વેર
કે લશકર વિંયા ગિયાં રે લોલ
ફૂલ ઉતર્યાં ફૂલવાડીએ રે લોલ
ફૂલ તમે નાવણ કરતા જાવ
ડોલરિયા ફૂલ ઘણાં રે લોલ
નાવણ કરશું બે ઘડી રે લોલ
માડી મારે માથે પઠાણુંના વેર
કે લશકર વિંયા ગિયાં રે લોલ
ફૂલ ઉતર્યાં ફૂલવાડીએ રે લોલ
ફૂલ તમે ભોજનિયા કરતા જાવ
ડોલરિયા ફૂલ ઘણાં રે લોલ
ભોજન કરશું બે ઘડી રે લોલ
માડી મારે માથે પઠાણુંના વેર
કે લશકર વિંયા ગિયાં રે લોલ
ફૂલ ઉતર્યાં ફૂલવાડીએ રે લોલ
ફૂલ ઉતર્યાં ફૂલવાડીએ રે લોલ

બંસીબટનો ચોક

આ શો રૂડો બંસીબટનો ચોક, કે મળી મહી વેકવા રે લોલ;
મારગ મળિયા મ્હારા નાથ, કે મુજને આંતરી રે લોલ.

ફોડ્યાં મ્હારાં મહીનાં માટ કે ગોરસ મ્હારાં ઢોળિયાંરે લોલ;
ગોપી ચાલી નન્દ દરબાર , કે ગોકુળ ગામની રે લોલ.

વારો, જશોદા ! તમરા (ક હા)ન, કે નિત આડી કરે રે લોલ.
ફોડ્યાં મ્હારાં મહીનાં માટ, કે કે ગોરસ મ્હારાં ઢોળિયાંરે લોલ;

જશોદાને ચડિયલ રીસ, કેલટૅકે નીસર્યાં રે લોલ;
હાથમાં લીધી કરેણની સોટી કે કૃષ્ણ કદંબ (ચહ)ડ્યા રે લોલ.

ઊતરો – ઊતરો, મ્હારા બાળ! કે કહું એક વાતડી રે લોલ;
માતા જશોદા ! તંમારી આણ, કે ગોપી સર્વે જૂઠડી રે લોલ.

બળિયા બાપજી રે

બળિયા બાપજી રે, તું તો દીન-દુઃખિયાને તારે,
હે દીન-દુઃખિયાને તારે લાખો જીવોને ઉગારે.

સુંદર ઘાટ ઘડે છે ઇશ્વર, તું એને શણગારે,
શીતળાના રોગી આયો તે આવી તારે દ્વારે
હે તારા સતનો દિવો બળતો ઢાઢરને કિનારે

તું કળજુગને દેવ દુલારો, બળિયાથી પણ બળિયો,
તારા દર્શન કરતાં ખીલે હ્રદયકમળની કળીયો
જેનું કોઇ નહિ જગમાં તું, હાલે એની હારે.

બેડાં મારા નંદવાણાં

પાણી ગ્યા'તાં રે બેની અમે તળાવનાં રે
પાળેથી લપટ્યો પગ
બેડાં મારા નંદવાણાં રે

ચોરે બેઠાં રે બેની તારા સસરાજી રે
કેમ કરી ઘરમાં જઈશ કે
બેડાં તારા નંદવાણાં રે

લાંબા તાણીશ રે બેની મારા ઘૂમટાં રે
રૂમઝૂમ કરતી જઈશ કે
બેડાં મારા નંદવાણાં રે

પાણી ગ્યા'તાં રે બેની અમે તળાવનાં રે
પાળેથી લપટ્યો પગ
બેડાં મારા નંદવાણાં રે

ડેલીએ બેઠાં રે બેની તારા જેઠજી રે
કેમ કરી ઘરમાં જઈશ કે
બેડાં તારા નંદવાણાં રે

લાંબા તાણીશ રે બેની મારા ઘૂમટાં રે
ધમધમ કરતી જઈશ કે
બેડાં મારા નંદવાણાં રે

પાણી ગ્યા'તાં રે બેની અમે તળાવનાં રે
પાળેથી લપટ્યો પગ
બેડાં મારા નંદવાણાં રે

ઓસરિયે બેઠાં રે બેની તારા સાસુજી રે
કેમ કરી ઘરમાં જઈશ કે
બેડાં તારા નંદવાણાં રે

લાંબા તાણીશ રે બેની મારા ઘૂમટાં રે
હળવે હળવે જઈશ કે
બેડાં મારા નંદવાણાં રે

પાણી ગ્યા'તાં રે બેની અમે તળાવનાં રે
પાળેથી લપટ્યો પગ
બેડાં મારા નંદવાણાં રે

ઓરડે બેઠાં રે બેની તારા પરણ્યોજી રે
કેમ કરી ઘરમાં જઈશ કે
બેડાં તારા નંદવાણાં રે

આઘા રાખીશ રે બેની મારા ઘૂમટાં રે
મલકી મલકી જઈશ કે
બેડાં મારા નંદવાણાં રે

પાણી ગ્યા'તાં રે બેની અમે તળાવનાં રે
પાળેથી લપટ્યો પગ
બેડાં મારા નંદવાણાં રે

માણેસ, તું મરોય

માણેસ, તું મરોય, મ કર આંખ્યો રાતિયા, કુળમાં લાગે ખોય, મરતાં મા ન સંભારિયે.

તરવરિયા તોખાર,હઇયું ન ફાટ્યું હંસલા;મરતાં રા'ખેંગાર ગામતરાં ગુજરાતનાં.
રે, સાબર શિંગાલ, એક દિન શિંગાળાં હતાં; મરતાં રા'ખેંગાર ભવનાં ભીલાં થઇ રહ્યાં.
કાંઉ કેંગરછ મોર, ગોખે ગરવાને ચઢી ? કાપી કાળજ કોર, પિંજર દાઝ્યો પાણિયે.
સ્વામી ! ઊઠો સૈન્ય લઇ, ખડ્ગ ધરો ખેંગાર; છત્રપતિએ છાઇઓ ગઢ જૂનો ગિરનાર.
વાયે ફરકે મૂછડી, રમણ ઝબૂકે દંત; જુઓ પટોળાંવાળીઓ, લોબડીવાળીનો કંથ.
ઊતર્યાં ગઢ ગિરનાર, તનડું આવ્યું તલાટિયે; વળતાં બીજી વાર.દામોદર કુંડ નથી દેખવો.
ચંપા તું કાં મોરિયો? થડ મેલું અંગાર; મોહોરે કળિયું માણતો, માર્યો રા'ખેંગાર.
ઊંચો ગઢ ગિરનાર, વાદળથી વાતું કરે, મરતાં રા'ખેંગાર રંડાલો રાણકદેવડી.
ગોઝારા ગિરનાર, વળામણ વેરીને કિયો? મરતાં રા'ખેંગાર, ખરેડી ખાંગો નવ થિયો.

મ પડ મારા આધાર,ચોસલાં કોણ ચડાવશે? ગયા ચઢાવણહાર, જીવતા જાતર આવશે.
પાણીને પડતે કહો તો કૂવા તો ભરાવિયે, માણેરાં મરતે શરીરમાં સરણાં વહે.

માથે મટુકી મહીની ગોળી

માથે મટુકી મહીની ગોળી
હું મહિયારણ હાલી રે ગોકુળમાં
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા

સાંકડી શેરીમાં મુને સસરાજી મળિયા હો
મને લાજું કાઢવાની ઘણી હામ રે ગોકુળમાં
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા

સાંકડી શેરીમાં મુને સાસુજી મળિયા
મુને પગે પડવાની ઘણી હામ રે ગોકુળમાં
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા

સાંકડી શેરીમાં મુને જેઠજી મળિયા
મુને ઝીણું બોલ્યાની ઘણી હામ રે ગોકુળમાં
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા

સાંકડી શેરીમાં મુને જેઠાણી મળિયા
મુને ઠેકડી કરવાની ઘણી હામ રે ગોકુળમાં
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા

સાંકડી શેરીમાં મુને જેઠાણી મળિયા
મુને ઠેકડી કરવાની ઘણી હામ રે ગોકુળમાં
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા

સાંકડી શેરીમાં મુને દેરજી મળિયા
મુને હસ્યા બોલ્યાની ઘણી હામ રે ગોકુળમાં
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા

સાંકડી શેરીમાં મુને નણદી મળિયા
મુને માથું ગૂંથ્યાની ઘણી હામ રે ગોકુળમાં
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા

સાંકડી શેરીમાં મુને પરણ્યોજી મળિયો
મુને મોઢું મલકાવવાની ઘણી હામ રે ગોકુળમાં
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા
ઓ મારા શ્યામ મુજને હરિ વાલા

માના નોરતાં આવ્યાં

ઘર ઘર તોરણીયાં બંધાવો, ઘર દીવડા પ્રગટાવો,
માના નોરતાં આવ્યાં.

આભલેથી ઊતરી અંબા અવનિએ આવ્યાં,
ગરબે ઘૂમતી ગોરીઓના ગરબા સોહાવ્યા,
માના નોરતાં આવ્યાં.

ઘર સાથિયા પૂરાવો, ઘર ઘર ફૂલડાં પથરાવો,
માના નોરતાં આવ્યાં.

ટપકીયાળી ચૂંદડીમાં, મા શોભે ઝળહળતા,
કંકણ રત્ન, જડાવ ને બાંહે બાજુબંધ બિછિયાં,
માના નોરતાં આવ્યાં.

ઘરઘર દીવડા પ્રગટાવો, ઘરઘર તોરણિયાં બંધાવો,
માના નોરતાં આવ્યાં.

ઝાંઝર ઝણકે કંકણ રણકે, તાલી દેતાં તાલમાં,
ગળે એકાવન હાર ને, દામણી શોભે ભાલમાં,
માના નોરતાં આવ્યાં.

ગરબે ઘૂમે રૂમે ઝૂમે મા, ગોરીઓની સાથમાં,
ગરબા ગાતાં મન હરખાયે, આ નવલી નવરાતમાં,
માના નોરતાં આવ્યાં.

ઘર સાથિયા પૂરાવો, ઘર ઘર ફૂલડાં પથરાવો,
માના નોરતાં આવ્યાં.

ઘરઘર દીવડા પ્રગટાવો, ઘરઘર તોરણિયાં બંધાવો,
માના નોરતાં આવ્યાં.

ઘર ઘર તોરણીયાં બંધાવો, ઘર દીવડા પ્રગટાવો

મારી માતા ની તોલે કોઈ ના'વે

મોટર,બસ ને બલુનમાં પણ પ્રથમ પૈસા પડાવે (૨)
પણ કેડમાં બેસાડી માતા મોરી (૨)આ સૃષ્ટિની સફર કરાવે.
-જગતમાં૦
સિનેમા પણ મહાશેતાની ભાઈ ખિસ્સા ખાલી કરાવે (૨)
પણ ગાંડીઘેલી માતા મોરી (૨) ગીત મધુરા ગાવે.
-જગતમાં૦
મન મારું માને દર્શન કરવા, નિત નવા ભોગ ધરાવે (૨)
પણ પૈસા વિનાનો પ્રસાદ માગુ તો,(૨) મને ધક્કા મારીને ધમકાવે.
-જગતમાં૦
કાયમી સીતા અને રામાયણના સેવાના પાઠ સંભળાવે,(૨)
યાદ કરું ઉપકાર માતાના,(૨) મારી આંખે આંસુડા આવે.
-જગતમાં૦
એક માતા જનમ દેનારી બીજી ધરતી માતા કહાવે (૨)
પુરુષોતમ કહે અંતે સૌને,(૨) મીઠી ગોદમાં સમાવે.
-જગતમાં૦

મારી વેણીમાં ચાર ચાર ફૂલ

મારી વેણીમાં ચાર ચાર ફૂલ,
અંબોડલે સોહે, સોહામણી ઝૂલ

પહેલું ફૂલ, જાણે મારા સસરાજી શોભતા
જાણે પેલું મોગરાંનું ફૂલ
એની સુવાસે મ્હેકે ઘર ઘરનો ઓરડો
ગંભીરને સૌમાં અતુલ
મારી વેણીમાં ચાર ચાર ફૂલ,
અંબોડલે સોહે, સોહામણી ઝૂલ

બીજું ફૂલ, જાણે મારા સાસુજી આકરા
જાણે પેલું સૂર્યમુખી ફૂલ
સૂરજ ઉગતાની સાથે માંડતુ એ મ્હેકવા
સાંજ સુધી કાઢતું એ ભૂલ
મારી વેણીમાં ચાર ચાર ફૂલ,
અંબોડલે સોહે, સોહામણી ઝૂલ

ત્રીજું ફૂલ, જાણે મારી નણંદ પેલી નાનકી
જાણે પેલું ચંપાનું ફૂલ
જ્યારે જુઓ ત્યારે ખીલ્યું ને ફાલ્યું
મસ્તીમાં રહેતું મશગૂલ
મારી વેણીમાં ચાર ચાર ફૂલ,
અંબોડલે સોહે, સોહામણી ઝૂલ

ચોથું ફૂલ, જાણે મારા હૈયાના હારનું
જાણે પેલું રાતરાણી ફૂલ
દિવસેના બોલે એ મોટાના માનમાં
રાતડીએ બોલે બૂલબૂલ
મારી વેણીમાં ચાર ચાર ફૂલ,
અંબોડલે સોહે, સોહામણી ઝૂલ.

મારી સગી નણંદના વીરા

મારી સગી નણંદના વીરા, રૂમાલ મારો લેતા જજો,
રૂમાલ મારો લેતા જાજો, કે દલ દેતા જજો,
મારી સગી નણંદના વીરા, રૂમાલ મારો લેતા જજો.

લીલી ઘોડીના અસવાર રે, રૂમાલ મારો લેતા જજો,
એ લેતા જજો, કે દલ તમારું દેતા જજો,
મારી સગી નણંદના વીરા, રૂમાલ મારો લેતા જજો.

ઓલ્યા વાણિયાના હાટનો લીલો રૂમાલ,
મારી સગી નણંદના વીરા, રૂમાલ મારો લેતા જજો.

ઉતારા આલીશ ઓરડા, રૂમાલ મારો લેતા જજો,
મેડી મોલાત્યું માણશું કે રૂમાલ મારો લેતા જજો.

ભોજન આલીશ લાડવા, રૂમાલ મારો લેતા જજો,
તને પીરસું સાકરિયો કંસાર, રૂમાલ મારો લેતા જજો.

નાવણ આલીશ કૂંડિયું, એ રૂમાલ મારો લેતા જજો,
ઝિલણિંયાં તળાવ જાઇશું, રૂમાલ મારો લેતા જજો,
મારી સગી નણંદના વીરા, રૂમાલ મારો લેતા જજો.

મારે ઘેર આવજે માવા

મારે ઘેર આવજે માવા
કાલ સવારે ઢેબરું ખાવા
બાજરી કેરું ઢેબરું કરું ને
તળતાં મૂકું તેલ
આથણું પાપડ કાચરી ને
ઉપર દહીંનું દડબું છેલ
મારે ઘેર આવજે માવા
કાલ સવારે ઢેબરું ખાવા
મારે આંગણ વાડિયું માવા
ચોખલિયાળી ભાત
ઊનો ઊનો પોંક પાડું ને
આપું સાકર સાથ
મારે ઘેર આવજે માવા
કાલ સવારે ઢેબરું ખાવા
હરિ બંધાવું હીંચકો ને
હીરલા દોરી હાથ
હળવે હળવે હીંચકો નાખું
તમે પોઢો દીનાનાથ
મારે ઘેર આવજે માવા
કાલ સવારે ઢેબરું ખાવા

મારે ટોડલે બેઠો રે, મોર ક્યાં બોલે

મારે ટોડલે બેઠો રે, મોર ક્યાં બોલે,
મારાં હૈડાં હારોહાર, મારાં દલડે લેરાલેર જાય,
જનાવર જીવતાં ઝાલ્યાં રે,
મોર ક્યાં બોલે.....મારે ટોડલે બેઠો રે, મોર ક્યાં બોલે.

મારે કમખે બેઠો રે, મોર ક્યાં બોલે
મારી ચુંદડી લેરાલેર, જનાવર જીવતાં ઝાલ્યાં રે,
મોર ક્યાં બોલે...મારે ટોડલે બેઠો રે, મોર ક્યાં બોલે.

મારા કડલે બેઠો રે, મોર ક્યાં બોલે
મારી કાંબીયું લેરાલેર, જનાવર જીવતાં ઝાલ્યાં રે,
મોર ક્યાં બોલે...મારે ટોડલે બેઠો રે, મોર ક્યાં બોલે.

માલમ મોટાં હલેસાં તું માર

માલમ મોટાં હલેસાં તું માર,
        મારે જાવું મધદરિયાની પાર
મેણું માર્યું છે મને ભાભલડીએ,
        દે'ર આળહનો સરદાર;
હે... ભાઈ કમાય ને ભાઈ ઘોડલાં ખેલવે,
        એનો બળ્યો અવતાર રે...માલમ૦
જાવું છે મારે જાવા બંદરે જ્યાં
        લખમીનો નહિ પાર
હે... જાવે ગિયા કોઈ પાછા ન આવે,
        આવે તો બેડલો પાર રે...માલમ૦
જાવું છે મારે સિંહલદ્વીપમાં
        પરણવા પદમણી નાર;
હે... મોતીડે પોંખે જો ભાભલડી મારી
        તો તો જીવવામાં સાર રે...માલમ૦
કેસરભીના તમે જીવો ભાભલડી મારાં
        જીવો જીભલડીની ધાર;
હે... મેણા મારીને મારી મતિ સુધારી
        ખોલ્યા તે મનના દ્વાર રે...માલમ૦
માલમ મોટાં હલેસાં તું માર,
        મારે જાવું મધદરિયાની પાર

મીઠી માથે ભાત

ડુંગર કેરી ખીણમાં ગાંભુ નામે ગામ
ખેતી કરતો ખંતથી પટેલ પાંચો નામ
સીમ થકી છેટી હતી વાડી એક વિશાળ
ભોંય બધી ભગરી અને રૂડી અધિક રસાળ
નવાણ છે નવ કોશનું ફરતા જંગી ઝાડ
રોપી તેમાં શેલડી વધ્યો રૂડો વાઢ
પટલાણીએ પુત્રનું મુખ દીઠું છે માંડ
મીઠી ઉમર આઠની બહેન લડાવે લાડ
શિયાળો પુરો થતા પાક્યો પુરો વાઢ
વાઘ,શિયાળ,વરુ તણી રહેતી વગડે રાડ
કેળ સમી સૌ શેલડી ઝુકી રહી છે ઝુંડ
રસ મીઠાની લાલચે ભાંગે વાડો ભુંડ
ચિચોડો બેસાડવા પાંચે કરી વિચાર
બાવળના નથબૂતડી તુર્ત કર્યા તૈયાર
સોંપ્યું સાથી સર્વને બાકી બીજું કામ
સાધન ભેળું સૌ થવા તવા તાવડા ઠામ
પટલાણી પેખી રહી પટેલ કેરી વાટ
રોંઢા વેળા ગઈ વહી પડતું ટાઢું ભાત

કહે મા : મીઠી ળે હવે ભાત આપું
કીકો લાવ મારી કને જા તું બાપું

હજી ઘેર આતા નથી તું જ આવ્યા
ભૂખ્યા એ હશે વાઢ કામે થકાયા
ભલે લાવ બા જાઉં હું ભાત દેવા
દીઠા છે કદી તે ઉગ્યા મોલ કેવા
મીઠી કેળ શી શેલડી તો ખવાશે
દીઠી છે ટૂંકી વાટ જલ્દી જવાશે
કહી એમ માથે લઇ ભાત ચાલી
મૂકી માર્ગ ધોરી ટૂંકી વાટ ઝાલી

વહી જાય છે વેગમાં મીઠી ભરતી ફાળ
ગણે ન કાટા કાંકરા દોડે જ્યમ મૃગ બાળ
ડુંગર ઝાડી ગીચમાં કોડે કુદતી જાય
સામો વાઢ ઝઝૂમતો જોતા તે હરખાય
હમણાં વાડી આવશે હમણાં આપું ભાત
એમ અધિક ઉતાવળી દોડી મળવા તાત
બખોલમાંથી બહાર ત્યાં વાઘ ધસ્યો વિકરાળ
થપાટ પાછળથી પડી બાળા થઇ બેહાલ
ભાત ઓઢણી તો રહ્યું ઝરડામાં જકડાઈ
મીઠી બાળા મોતના પંજામાં સપડાઈ
વાઘ ઉપાડી ક્યાં ગયો? કુદરતમાં કકળાટ
વૃક્ષ ઉભા વિલા બધા સૂની બની સૌ વાટ
સાંજ વહી સૂનકારમાં ઓઢીને અંધાર
રાત રડે છે રાનમાં આંસુડે ચોંધાર
પહોંચી ઘર પાંચો કરે મીઠી મીઠી સાદ

મારે તો મોડું થયું રોંઢો ન રહ્યો યાદ
પટલાણી આવી કહે મોકલી છે મેં ભાત
મળી નથી તમને હજી ? રોકાણી ક્યાં રાત ?
મળી નથી મીઠી મને મારગ ધોરી વાટ
કહ્ય ગોત કરવી હવે ?ગઈ હશે પગવાટ
બની ગયા એ બાવરા બંને મા ને બાપ
ગયા તુર્ત ને ગોતવા કરતાં કાઈ સંતાપ
નભથી ચાંદો નીરખી વિલાપ ફિક્કે મુખ
ઝાંખા સરવે ઝાડવા દારૂણ જાણે દુઃખ
મીઠી-મીઠી પાડતા બુમ ઘણી મા બાપ
જવાબ પાછો ના મળે તેથી કરે વિલાપ
વળતા આગળ પગ મહી અટવાયું કઈ ઠામ
તે તો ઘરની તાંસળી ભાત તણું નહિ ઠામ
ખાલી આ કોણે કરી ? હસે સીમના સ્વાન
મીઠી કાં મેલી ગઈ ? બોલે નહિ કઈ રાન
વળી પગે અટવાય છે ઝરડું નીચે જોય
મીઠી કેરી ઓઢણી પોકે-પોકે રોય
હા મીઠી તું ક્યાં ગઈ? આં શું ઝમે રૂધિર
ઉત્તર એનો નાં મળે બધુંય વિશ્વ બધિર
નિરાશ પાછા એ વળ્યા કરતા અતિ કકળાટ
મીઠી-મીઠી નામથી રડતા આખી વાટ
વાઢ ગયો વેચાઈને વીતી ગઈ છે વાત
તોપણ દેખા દે કદીમીઠી માથે ભાત.

મુને કેર કાંટો વાગ્યો.

હાં કે રાજ !

વાવડીના પાણી ભરવા ગ્યાં'તા

મુને કેર કાંટો વાગ્યો. હાં કે રાજ ! વડોદરાના વૈદડા તેડાવો, મારા

કાંટડિયા કઢાવો,

મુને પાટડિયા બંધાવો; મુને કેર કાંટો વાગ્યો. હાં કે રાજ ! ધોરાજીના

ઢોલિયા મંગાવો, માંહિ પાથરણાં પથરાવો,

આડા પડદલા બંધાવો; મુને કેર કાંટો વાગ્યો.

હાં કે રાજ !

ઓશરિયેથી ખાંડણિયા રે કાઢો,

મારા ધબકે ખંભા દુ:ખે; મુને કેર કાંટો વગ્યો.

આંગણિયેથી ગાવલડીને કાઢો,

એના વલોણાંને સોતી;

મુને કેર કાંટો વાગ્યો.

હાં કે રાજ !

સસરાજીને ચોવટ કરવા મેલો,

મુને ઘૂંઘટડા કઢાવો;

મુને કેર કાંટો વાગ્યો.

હાં કે રાજ ! નણંદડીને સાસરિયે વળાવો,

એના છોરૂડાં ને સોતી, મુને કેર કાંટો વાગ્યો.

હાં કે રાજ !

ફળિયામાંથી પડોશણને કાઢો,

એના રેંટિયાને સોતી,

મુને કેર કાંટો વાગ્યો.

મૈયારણ (કચ્છી લોકગીત)

લમ્મે લમ્મે મહિયારણ, હુ ત કેર અચે રે,
અંજો ચોટલો કારો નાગ, મુકે મોહિની લગી રે

અંજે કન જેડા કુંડળ મુકે કનમેં ખપે રે
અંજે મોતી જો શણગાર મુકે મોહિની લગી રે

લમ્મે લમ્મે મહિયારણ, હુ ત કેર અચે રે,

અંજે ડોક જેડી માળા મુકે ડોકમેં ખપે રે
અંજે હીરે જો શણગાર મુકે મોહિની લગી રે

લમ્મે લમ્મે મહિયારણ, હુ ત કેર અચે રે,

અંજે હથ જેડા કંકણ મુકે હથમેં ખપે રે
અંજે સોનેજો શણગાર મુકે મોહિની લગી રે

લમ્મે લમ્મે મહિયારણ, હુ ત કેર અચે રે,

અંજે પગ જેડાં ઝાંઝર મુકે પગમેં ખપે રે
અંજે ચાંદીજો શણગાર મુકે મોહિની લગી રે

લમ્મે લમ્મે મહિયારણ, હુ ત કેર અચે રે,

અંજે ભય જેડા ચણિયા મુકે કેડમેં ખપે રે
અંજે આભલેજો શણગાર મુકે મોહિની લગી રે

લમ્મે લમ્મે મહિયારણ, હુ ત કેર અચે રે,
અંજો ચોટલો કારો નાગ, મુકે મોહિની લગી રે

મોરબીની વાણિયણ

કૂવા કાંઠે ઠીકરી જેમ ઘસી ઊજળી થાય
મોરબીની વાણિયણ મચ્છુ પાણી જાય

આગળ રે મોરબીની વાણિયણ
પાછળ રે મોરબીના રાજા ઘોડાં પાવા જાય

એ... કહે રે વાણિયાણી તારા બેડલાંના મૂલ
હે તારા બેડલાંના મૂલ

મને જાવા દ્યો જીવાજી ઠાકોર
રહેવા દ્યો ને મોરબીના રાજા
નથી કરવા મૂલ
મારે રે બેડલિયે તારા ઘોડલાં ડૂલ

એ... કહે રે વાણિયાણી તારી ઈંઢોણીના મૂલ
હે તારી ઈંઢોણીના મૂલ

મને જાવા દ્યો જીવાજી ઠાકોર
રહેવા દ્યો ને મોરબીના રાજા
નથી કરવા મૂલ
મારી રે ઈંઢોણીમાં તારા હાથીડાં ડૂલ

એ... કહે રે વાણિયાણી તારા અંબોડાના મૂલ

હે તારા અંબોડાના મૂલ

મને જાવા દ્યો જીવાજી ઠાકોર
રહેવા દ્યો ને મોરબીના રાજા
નથી કરવા મૂલ
મારા રે અંબોડે તારા રાજ થાય ડૂલ

એ... કહે રે વાણિયાણી તારા પાનિયુંના મૂલ
હે તારી પાનિયુંના મૂલ

મને જાવા દ્યો જીવાજી ઠાકોર
રહેવા દ્યો ને મોરબીના રાજા
નથી કરવા મૂલ
મારી રે પાનિયુંમાં તારું માથું થાય ડૂલ

કૂવા કાંઠે ઠીકરી જેમ ઘસી ઊજળી થાય
મોરબીની વાણિયણ મચ્છુ પાણી જાય

મોરલી તો ચાલી રંગ રૂસણે

હં ! હં અં ! હોવે!
હું તો મારે મૈયર જઇશ, રંગ મોરલી!
મોરલી તો ચાલી રંગ રૂસણે રે !
કોણ મનાવવા જાય, રંગ મોરલી?
જાશે સસરો એકલા રે!
"તમારી વારી હું નહીં રે વળું રે!

હં ! હં અં ! હોવે!
હું તો મારે મૈયર જઇશ, રંગ મોરલી!
મોરલી તો ચાલી રંગ રૂસણે રે !
કોણ મનાવવા જાય, રંગ મોરલી?
જાશે જેઠજી એકલા રે!
"તમારી વારી હું નહીં રે વળું રે!
હં ! હં અં ! હોવે!
હું તો મારે મૈયર જઇશ, રંગ મોરલી!
મોરલી તો ચાલી રંગ રૂસણે રે !
કોણ મનાવવા જાય, રંગ મોરલી?
જાશે દે'ર જી લાડકા રે!
"તમારી વારી હું તો નહીં રે વળું રે!
હં ! હં અં ! હોવે!
હું તો મારે મૈયર જઇશ, રંગ મોરલી!
મોરલી તો ચાલી રંગ રૂસણે રે !
કોણ મનાવવા જાય, રંગ મોરલી?
જાશે પરણ્યો પાતળા રે !
"તમારી વાળી હું તો ઝટ રે વળું રે
હં ! હં અં ! હોવે!
હું તો મારે મૈયર નહીં જાઉં, રંગ મોરલી!

રંગ ડોલરિયો

એક ઝાડ માથે ઝૂમખડું,
ઝૂમખડે રાતાં ફૂલ રે,
ભંવર રે રંગ ડોલરિયો.

એક ગોખ માથે ભાભલડી,
ભાભીના રાતા રંગ રે... ભંવર.

એક બેન માથે ચૂંદલડી,
ચૂંદલડીએ રાતી ભાત રે... ભંવર.

એક માંચી બેઠા સાસુજી,
સાસુની રાતી આંખ રે... ભંવર.

એક ઓરડે ઊભા જેઠાણી,
એને સેંથે લાલ સિંદુર રે.. ભંવર.

એક મેડી માથે દેરાણી,
એના પગમાં રાતો રંગ રે... ભંવર.

એક ફળિયા વચ્ચે નણદલડી,
એનાં પગલાં લાલ હીંગોળ રે... ભંવર

એક ઢોલિયો પોઢ્યા પ્રીતમજી,
એના ઢોલિયાનો રંગ રાતો રે.... ભંવર

એક દરિયા કાંઠે સેજલડી,
સેજલડીએ રંગ હીંડોળ રે.... ભંવર.

રસિયા પાટણ શહેરને પાદર

રસિયા પાટણ શહેરને પાદર
પારસ પીપળો રે લોલ
રસિયા તીયાં રે બંધાવો
હાલણ હીંચકો રે લોલ

રસિયા તીયાં રે હીંચકીએ
આપણ બેઉ જણાં રે લોલ
રસિયા હીંચકડો તૂટ્યો ને
પડિયા બેઉ જણાં રે લોલ

રસિયા અમને રે વાગ્યું ને
તમને ઘણી ખમ્મા રે લોલ
રસિયા રીંસે ભરતી બોલું કે
તમને ઘણી ખમ્મા રે લોલ

રસિયા તમને તે પરણાવું
વાણિયણ વેવલી રે લોલ
રસિયા પાણીની ભરનારી
વાણિયણ વેવલી રે લોલ

રસિયા તમને તે પરણાવું
ગામ ગરાસણી રે લોલ
રસિયા ચાકળડે બેસનારી
ગામ ગરાસણી રે લોલ

રસિયા કિયો તો પરણાવું
નાગર ભ્રામણી રે લોલ
રસિયા રસોઈની કરનારી
નાગર ભ્રામણી રે લોલ

રસિયા પાટણ શહેરને પાદર
વાણીડાના હાટ છે રે લોલ
રસિયા ત્યાંથી તે વોરો રે
નવરંગ ચૂંદડી રે લોલ
રસિયા ચૂંદલડી ઓઢ્યાના
અમને કોડ ઘણા રે લોલ

રસિયા પાટણ શહેરને પાદર
મણિયારાના હાટ છે રે લોલ
રસિયા ત્યાંથી તે ઊતરાવો
નવરંગ ચૂડલો રે લોલ
રસિયા ચૂડલડો પહેર્યાની
અમને હોંશ ઘણી રે લોલ

રસિયા પાટણ શહેરને પાદર
સોનીડાના હાટ છે રે લોલ
રસિયા ત્યાંથી તે ઘડાવો
ઝાલ ઝૂમણાં રે લોલ
રસિયા ઝાલ ઝૂમણાં પેર્યાની
અમને ખંત ઘણી રે લોલ

રસિયા પીપળિયાની ડાળે
બાંધ્યો હીંચકો રે લોલ
રસિયા ઈ હીંચકડે ઝૂલીએ
આપણ બેઉ જણાં રે લોલ

રાતું રાતું ગુલાબડીનું ફૂલ રે

રાતું રાતું ગુલાબડીનું ફૂલ રે
ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી

રાતું રાતું ગુલાબડીનું ફૂલ રે
ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી

હે મારો હહરો ઑણે આયા
ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી

હે એ તો વેલડું જોડી આયા
ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી

હું તો વેલડીએ બેહી નૈ જાઉં
હું તો વેલડીએ બેહી નૈ જાઉં
ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી

રાતું રાતું ગુલાબડીનું ફૂલ રે
ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી

હે મારો જેઠજી ઑણે આયા
ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી

હે એ તો ઘોડલીએ બેહી આયા
ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી

હું તો ઘોડલીએ બેહી નૈ જાઉં
હું તો ઘોડલીએ બેહી નૈ જાઉં
ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી

રાતું રાતું ગુલાબડીનું ફૂલ રે
ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી

હે મારો નણદોઈ ઑણે આયા
ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી

હે એ તો સાંઢણીએ બેહી આયા
ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી

હું તો સાંઢણીએ બેહી નૈ જાઉં
હું તો સાંઢણીએ બેહી નૈ જાઉં
ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી

હે મારો પરણ્યો ઑણે આયા
ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી

હે ફૂલ રાતું ગુલાબડીનું લાયા
ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી

હું તો ઝટ એની ભેળી જાઉં રે
હું તો ઝટ એની ભેળી જાઉં રે
ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી

રાતું રાતું ગુલાબડીનું ફૂલ રે
ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી
હે ગુલાબમાં રમતી'તી

રાધકા રંગભીની

ભીની મેંદીનો રંગ લાગ્યો રૂડો હો રાધકા રંગભીની

તારા માથાનો અંબોડો હો રાધકા રંગભીની જાણે છૂટ્યો
તેજીનો ઘોડો હો રાધકા રંગભીની

ભીની મેંદીનો રંગ લાગ્યો રૂડો હો રાધકા રંગભીની

તારી આંખ્યુંનાં ઉલાળા હો રાધકા રંગભીની જાણે દરિયાનાં
હીલોળા હો રાધકા રંગભીની

ભીની મેંદીનો રંગ લાગ્યો રૂડો હો રાધકા રંગભીની

તારા નાકડિયાની દાંડી હો રાધકા રંગભીની જાણે દીવડીએ
શગ માંડી હો રાધકા રંગભીની

ભીની મેંદીનો રંગ લાગ્યો રૂડો હો રાધકા રંગભીની

તારા હાથની હથેળી હો રાધકા રંગભીની જાણે બાવલપરની
થાળી હો રાધકા રંગભીની

ભીની મેંદીનો રંગ લાગ્યો રૂડો હો
રાધકા રંગભીની

તારા હાથની આંગળિયું હો રાધકા રંગભીની
જાણે ચોળામગની ફળિયું હો રાધકા રંગભીની

ભીની મેંદીનો રંગ લાગ્યો રૂડો હો રાધકા રંગભીની

તારા પેટડિયાનો ફાંદો હો રાધકા રંગભીની
જાણે ઊગ્યો પૂનમચાંદો હો રાધકા રંગભીની

ભીની મેંદીનો રંગ લાગ્યો રૂડો હો રાધકા રંગભીની

તારા વાસાંના વળાંકો હો રાધકા રંગભીની
જાણે સરપનો સડાકો હો રાધકા રંગભીની

ભીની મેંદીનો રંગ લાગ્યો રૂડો હો
રાધકા રંગભીની

રામદે પીરનો હેલો

હેઈ... હે જી રે...
હે... રણુજાના રાજા
અજમલજીના બેટા
વીરમદેના વીરા
રાણી નેતલના ભરથાર
મારો હેલો સાંભળો
હો... હો... જી
હો જી રે મારો હેલો સાંભળો જી

હેઈ... હેલો મારો સાંભળો
રણુજાના રાય
હુકમ કરો તો પીર
જાત્રાયું થાય
મારો હેલો સાંભળો
હો... હો... જી
હો જી રે મારો હેલો સાંભળો જી

હે... હે... હે જી રે...
હે... વાણિયો ને વાણિયણે
ભલી રાખી ટેક
પુત્ર ઝૂલે પારણે તો
જાત્રા કરશું એક
મારો હેલો સાંભળો
હો... હો... હોજી
હો જી રે મારો હેલો સાંભળો જી

હે... વાણિયો ને વાણિયણ
જાત્રાએ જાય
માલ દેખી ચોર

એની વાંહે વાંહે જાય
મારો હેલો સાંભળો
હો... હો... હોજી
હો જી રે મારો હેલો સાંભળો જી

હે... હે જી રે...
હે... ઊંચી ઊંચી ઝાડિયું ને
વસમી છે વાટ
બે હતા વાણિયા ને
ત્રીજો થયો સાથ
મારો હેલો સાંભળો જી
હો... હો... હોજી
હો જી રે મારો હેલો સાંભળો જી

હે... હે જી રે...
ઊંચા ઊંચા ડુંગરા ને
વચમા છે ઢોલ
મારી નાખ્યો વાણિયો ને
માલ લઈ ગયા ચોર
મારો હેલો સાંભળો
હો... હો... હોજી
હો જી રે મારો હેલો સાંભળો જી

હે...
હે... ઊભી ઊભી અબળા
કરે રે પોકાર
સોગટે રમતા પીરને
કાને ગયો સાદ
મારો હેલો સાંભળો
હો... હો... હોજી
હો જી રે મારો હેલો સાંભળો જી

હે લીલુડો છે ઘોડલો ને

હાથમાં છે તીર
વાણિયાની વહારે ચઢ્યા
રામદે પીર
મારો હેલો સાંભળો
હો... હો... હોજી
હો જી રે મારો હેલો સાંભળો જી

હેઈ... હેલો મારો સાંભળો
રણુજાના રાય
હુકમ કરો તો પીર
જાત્રાયું થાય
મારો હેલો સાંભળો
હો... હો... જી
હો જી રે મારો હેલો સાંભળો જી

હે...
હે... ઊઠ ઊઠ અબળા
ગઢમાં તું જો
ત્રણે ભુવનમાંથી
શોધી લાવું ચોર
મારો હેલો સાંભળો
હો... હો... હોજી
હો જી રે મારો હેલો સાંભળો જી

હે... ભાગ ભાગ ચોરટા
તું કેટલેક જઈશ
વાણિયાનો માલ તું
કેટલા દહાડા ખઈશ
મારો હેલો સાંભળો
હો... હો... હોજી
હો જી રે મારો હેલો સાંભળો જી

હે... રણુજાના રાજા
અજમલજીના બેટા
વીરમદેના વીરા
રાણી હેતલના ભરથાર
મારો હેલો સાંભળો
હો... હો... જી
હો જી રે મારો હેલો સાંભળો જી

હે... આંખે કરું આંધળો ને
ડીલે કાઢું કોઢ
દુનિયા જાણે
પીર રામદેનો ચોર
મારો હેલો સાંભળો
હો... હો... હોજી
હો જી રે મારો હેલો સાંભળો જી

લાયજાનો વાણિયો ને
ભલી રાખી ટેક
રણુંજા શહેરમાં વાણિયે
પહેરી લીધો વેશ
મારો હેલો સાંભળો
હો... હો... હોજી
હો જી રે મારો હેલો સાંભળો જી

હેઈ... હેલો મારો સાંભળો
રણુજાના રાય
હુકમ કરો તો પીર
જાત્રાયું થાય
મારો હેલો સાંભળો
હો... હો... જી
હો જી રે મારો હેલો સાંભળો જી

હે... રણુજાના રાજા
અજમલજીના બેટા
વીરમદેના વીરા
રાણી હેતલના ભરથાર
મારો હેલો સાંભળો
હો... હો... જી
હો જી રે મારો હેલો સાંભળો જી

રામની વાડીમાં રામ આવીને ઊતર્યા

રામની વાડીમાં રામ આવીને ઊતર્યા રે,
રામને શાનાં બેસણ દેશું, હે રામ !
કાયા વાડી રે રામે દાડમી.
રામની વાડીમાં જમરાનાં ઝાડ રે,
રામે વેડ્યાં છે દાડમ દરાખ, હો રામ !
કાયા વાડી રે રામે દાડમી.
ભાઇનો પાદર લગી રે સગો છોકરો રે !
ભાઇનું સ્મશાન લગી સગું કુટુંબ, હો રામ !
કાયા વાડી રે રામે દાડમી.
ભાઇની સોનલા કેરી ચિહા સીંચાઇ,
ભાઇની રૂપલા કેરી કાયા બળે, હો રામ !
કાયા વાડી રે રામે દાડમી.
ભાઇનો સોનલા કેરો ધુમાડો રે,
ધુમાડો તો જાય રે આકાશ, હો રામ !
કાયા વાડી રે રામે દાડમી.

રૂખડ બાવા

રૂખડ બાવા તું હળવો હળવો હાલ જો,
એજી ગરવાને માથે રૂખડિયો ઝળૂંબિયો.... રૂખડ બાવા ...

જેમ ઝળૂંબે કંઇ ધરતી માથે આભ જો,
એજી ગરવાને માથે રૂખડિયો ઝળૂંબિયો.... રૂખડ બાવા ...

જેમ ઝળૂંબે કંઇ કૂવાને માથે કોસ જો,
એજી ગરવાને માથે રૂખડિયો ઝળૂંબિયો.... રૂખડ બાવા ...

જેમ ઝળૂંબે કંઇ મોરલી માથે નાગજો,
એજી ગરવાને માથે રૂખડિયો ઝળૂંબિયો.... રૂખડ બાવા ...

જેમ ઝળૂંબે કંઇ બેટાને માથે બાપ જો,
એજી ગરવાને માથે રૂખડિયો ઝળૂંબિયો.... રૂખડ બાવા ...

રૂખડ બાવા તું હળવો હળવો હાલ જો,
એજી ગરવાને માથે રૂખડિયો ઝળૂંબિયો.

રૂખડબાવા તું હળવો હળવો

રૂખડબાવા તું હળવો હળવો હાલ જો

ગરવાને માથે રે રૂખડિયો ઝળૂંબિયો

જેમ ઝળૂંબે કંઈ ધરતી માથે આભ જો

ગરવાને માથે રે રૂખડિયો ઝળૂંબિયો

જેમ ઝળૂંબે કંઈ કૂવાને માથે કોસ જો

ગરવાને માથે રે રૂખડિયો ઝળૂંબિયો

જેમ ઝળુંબે નર ને માથે નાર જો એવો

ગરવાને માથે રે રૂખડીયો ઝળુંબીયો

જેમ ઝળૂંબે કંઈ મોરલી માથે નાગ જો

ગરવાને માથે રે રૂખડિયો ઝળૂંબિયો

જેમ ઝળૂંબે કંઈ બેટાને માથે બાપ જો

ગરવાને માથે રે રૂખડિયો ઝળૂંબિયો

રૂખડબાવા તું હળવો હળવો હાલ જો

ગરવાને માથે રે રૂખડિયો ઝળૂંબિયો

રૂડી ને રંગીલી

રૂડી ને રંગીલી વ્હાલા તારી વાંસળી રે લોલ
રૂડી ને રંગીલી વ્હાલા તારી વાંસળી રે લોલ

આ વાંસલડી મારે મંદિરિયે સંભળાય જો
આ પાણીડાંની મશે રે જીવણ જોવા નિસર્યાં રે લોલ

આ બેડાં તે મેલ્યા માન સરોવર પાળ જો
આ ઈંઢોળી વળગાડી આંબલિયાની ડાળમાં રે લોલ

આ ગોપી હાલ્યા વગડા તે વનની મોઝાર જો
આ કાન વણખોટીલા કેડો મારો રોકી ઊભા રે લોલ

આ કેડો મેલો પાતળિયા ભગવાન જો
આ સાસુડી હઠીલી મારી નરદમ મેણાં બોલશે રે લોલ

આ વાગે તારા ઝાંઝરનો ઝણકાર જો
આ હળવા હળવા હાલે ચાલે રે રાણી રાધિકા રે લોલ

જીવલડો મારો આકુળ વ્યાકુળ થાય જો
આ અહિયાં તો દીઠાં મેં તો કામણગારા કાનને રે લોલ

આ નીરખી નીરખી થઈ છું હું તો ન્યાલ જો
આ નરસૈંયાના સ્વામી અમને બાયું ભલે મળ્યાં રે લોલ

રૂડી ને રંગીલી વ્હાલા તારી વાંસળી રે લોલ
રૂડી ને રંગીલી વ્હાલા તારી વાંસળી રે લોલ

રૂમઝૂમતી રમવા નીસરી રે

ક્હાન ! ત્હારે તળાવ, ક્હાન ! ત્હારે તળાવ,
રૂમઝૂમતી રમવા નીસરી રે

રમવા નીસરી રે, રમવા નીસરી રે;
ક્હાન ! ત્હારે તળાવ, શુદ્ધ બુદ્ધ સર્વે વિસરી રે :
ક્હાન ! ત્હારે તળાવ, રમવા નીસરી રે

રમવા નીસરી રે, રમવા નીસરી રે;
ક્હાન ! ત્હારે તળાવ, નાથ કેરી નથની વિસરી રે : ક્હાન !

રમવા નીસરી રે, રમવા નીસરી રે;
ક્હાન ! ત્હારે તળાવ, કાન કેરાં કુંડલ વિસરી રે : ક્હાન !

રમવા નીસરી રે, રમવા નીસરી રે;
ક્હાન ! ત્હારે તળાવ, હાથ કેરાં કંકણ વિસરી રે : ક્હાન !

રમવા નીસરી રે, રમવા નીસરી રે;
ક્હાન ! ત્હારે તળાવ, કેડ કેરો કંદોરો વિસરી રે : ક્હાન !

રમવા નીસરી રે, રમવા નીસરી રે;
ક્હાન ! ત્હારે તળાવ, પગ કેરાં ઝાંઝર વિસરી રે : ક્હાન !

રૂમાલ મારો લેતા જજો !

મારી સગી નણંદના વીરા, રૂમાલ મારો લેતા જજો,
રૂમાલ મારો લેતા જજો, કે દલ દેતા જજો,
મારી સગી નણંદના વીરા, રૂમાલ મારો લેતા જજો !

લીલી ઘોડીના અસવાર રે, રૂમાલ મારો લેતા જજો,
એ લેતા જજો, કે દલ તમારું દેતા જજો,
મારી સગી નણંદના વીરા, રૂમાલ મારો લેતા જજો !

ઓલ્યા વાણિયાના હાટનો લીલો રૂમાલ,
મારી સગી નણંદના વીરા, રૂમાલ મારો લેતા જજો !

ઉતારા આલીશ ઓરડા, રૂમાલ મારો લેતા જજો,
મેડી મોલાત્યું માણશું કે રૂમાલ મારો લેતા જજો – મારી સગી....

ભોજન આલીશ લાડવા, રૂમાલ મારો લેતા જજો,
તને પીરસું સાકરિયો કંસાર, રૂમાલ મારો લેતા જજો – મારી સગી....

નાવણ આલીશ કુંડિયું, એ રૂમાલ મારો લેતા જજો,
બિલણિયા તળાવ જાઈશું, રૂમાલ મારો લેતા જજો !
મારી સગી નણંદના વીરા, રૂમાલ મારો લેતા જજો !

રે મૂવા છેતરીને લાવ્યો

એલા તું તો કેતો'તો મારે મોટા મોટા બંગલા
ઘેર આવીને જોયું ત્યારે ઝૂંપડી મળે નહિ
તારા ટાંટીયા તોડું રે
તારા ડેબા ભાંગુ રે
તારો ઓટલો ફૂટું રે
તારો લાડવો વાળું રે

રે મૂવા છેતરીને લાવ્યો

અલ્યા તું તો કેતો'તો મારે મોટર ને ગાડીયું
ઘેર આવીને જોયું ત્યારે સાઈકલ મળે નહિ
તારા ટાંટીયા તોડું રે
તારા ડેબા ભાંગુ રે
તારો ઓટલો ફૂટું રે
તારો લાડવો વાળું રે

રે મૂવા છેતરીને લાવ્યો

એલા તું તો કેતો'તો મારે ભગરી ભેહું દૂઝે
ઘેર આવીને જોયું ત્યારે બકરી મળે નહિ
તારો ઓટલો ફૂટું રે
તારા ડેબા ભાંગુ રે
તારો લાડવો વાળું રે
તારું ચુરમું ચોળું રે

રે મૂવા છેતરીને લાવ્યો

એલ્યા તું તો કેતો'તો મારે ખેતર ને વાડિયું
ઘેર આવીને જોયું ત્યારે શેઢો મળે નહિ

તારા ટાંટીયા તોડું રે
તારા ડેબા ભાંગુ રે
તારો ઓટલો ફૂટું રે
તારો લાડવો વાળું રે

રે મૂવા છેતરીને લાવ્યો

એલા તું તો કેતો'તો ખાવા મેવા મીઠાયું
ઘેર આવીને જોયું તો કુશકી મળે નહિ
તારા ટાંટીયા તોડું રે
તારા ડેબા ભાંગુ રે
તારો ઓટલો ફૂટું રે
તારો લાડવો વાળું રે

રે મૂવા છેતરીને લાવ્યો

અલ્યા તું તો કેતો'તો દૈશ કાંબી ને કડલાં
ઘેર આવીને જોયું તો વીંટી મળે નહિ
તારા ટાંટીયા તોડું રે
તારા ડેબા ભાંગુ રે
તારો ઓટલો ફૂટું રે
તારો લાડવો વાળું રે

રે મૂવા છેતરીને લાવ્યો

અલ્યા તું તો કેતો'તો મારે હીરના ચીર છે
ઘેર આવીને જોયું તો પોતડી મળે નહિ
તારા ટાંટીયા તોડું રે
તારા ડેબા ભાંગુ રે
તારો ઓટલો ફૂટું રે
તારો લાડવો વાળું રે

રે મૂવા છેતરીને લાવ્યો

અલ્યા તું તો કેતો'તો મારે વાસણના ઢગલા
ઘેર આવીને જોયું તો તાવડી મળે નહિ
તારા ટાંટીયા તોડું રે
તારા ડેબા ભાંગુ રે
તારો ઓટલો ફૂટું રે
તારો લાડવો વાળું રે

રે મૂવા છેતરીને લાવ્યો

લવિંગ કેરી લાકડીએ

લવિંગ કેરી લાકડિએ રામે સીતાને માર્યાં જો!
ફૂલ કેરે દડૂલિયે સીતાએ વેર વાળ્યાં જો !

રામ ! તમારે બોલડિયે હું પરઘેર બેસવા જઇશ જો !
તમે જશો જો પરઘેર બેસવા, હું વાતુડિયો થઇશ જો !

રામ ! તમારે બોલડિયે હું પરઘેર દળવા જઇશ જો !
તમે જશો જો પરઘેર દળવા હું ઘંટુલો થઇશ જો !

રામ ! તમારે બોલડિયે હું પરઘેર ખાંડવા જઇશ જો !
તમે જશો જો પરઘેર ખાંડવા હું સાંબેલું થઇશ જો !

રામ ! તમારે બોલડિયે હું જળમાં માછલી થઇશ જો !
તમે થશો જો જળમાં માછલી હું જળમોજું થઇશ જો !

રામ ! તમારે બોલડિયે હું આકાશવીજળી થઇશ જો !
તમે થશો જો આકાશવીજળી હું મેહુલિયો થઇશ જો !

રામ ! તમારે બોલડિયે હું બળીને ઢગલી થઇશ જો !
તમે થશો જો બળીને ઢગલી હું ભભૂતિયો થઇશ જો !

લાલ લાલ ચુંદડી

લાલ લાલ ચુંદડી રંગાવ મારી માડી
સોનાનું કંકણુ ઘડાવ રે,

ઘેરદાર ઘાઘરો મંગાવ મારી માડી
સેંથે સિંદુર ભરાવ રે!
બારણીયે ઊભા મારા સસરાજી
હસી હસી દીકરી વ_lવ રે!

જેમ જંગલનાં પંખી રે માડી
વ્હાણું વાતાં ઊડી જાય રે;
તેમ પરાઈ થઈ દીકરી
દેશ પરાયે જાય રે!
નનો વીરો મરો રોકે રે પાલખી

આંસુના ઝરણા વહાવી રે,
બાપુને ધીરજ ધરાવ મરા વીરા

જેણે મને કીધી પરાઈ રે!

લીંપ્યું ને ગૂંપ્યું મારું આંગણું રે

લીંપ્યું ને ગૂંપ્યું મારું આંગણું રે
પગલીનો પાડનાર દ્યોને રન્નાદે
વાંઝિયાં મે'ણાં માતા દોહ્યલાં

દળણાં દળીને હું ઊભી રહી
કુલેરનો માગનાર દ્યોને રન્નાદે
વાંઝિયાં મે'ણાં માતા દોહ્યલાં

મહીડાં વલોવીને હું ઊભી રહી
માખણનો માગનાર દ્યોને રન્નાદે
વાંઝિયાં મે'ણાં માતા દોહ્યલાં

પાણીડાં ભરીને હું તો ઊભી રહી
છેડાનો ઝાલનાર દ્યોને રન્નાદે
વાંઝિયાં મે'ણાં માતા દોહ્યલાં

રોટલાં ઘડીને હું તો ઊભી રહી
ચાનકીનો માગનાર દ્યોને રન્નાદે
વાંઝિયાં મે'ણાં માતા દોહ્યલાં

ધોળો ધફોયો મારો સાડલો રે
ખોળાનો ખૂંદનાર દ્યોને રન્નાદે
વાંઝિયાં મે'ણાં માતા દોહ્યલાં

લેવો છે સંન્યાસ શિવજીને

લેવો છે સંન્યાસ શિવજીને લેવો છે સંન્યાસ
શિવજી છોડી ચાલ્યા કૈલાસજી
- શિવજીને લેવો છે

ગંગા સાથે પાર્વતીને થઈ ગઈ તકરારજી
કાર્તિક ગણેશ ગુસ્સે થયાં ને કોપી ઉઠ્યાં કિરતાર
- શિવજીને લેવો છે

કૈલાસવાસી કાશી આવ્યા લેવાને સંન્યાસજી
હરતાં ફરતાં પહોંચી આવ્યા ગંગાજીને ઘાટ
– શિવજીને લેવો છે

વાત સુણી વિષ્ણુ દોડ્યા આવ્યાં કાશી મોજારજી
હરિને દેખી હર દોડ્યાં, ભેટ્યાં ભીડી બાથજી
– શિવજીને લેવો છે

પ્રભુએ પૂછ્યું ક્યાંથી પધાર્યાં? કેમ છો ભોળાનાથજી
ગંગા, પાર્વતી, ગણેશ નંદી કેમ નથી કોઈ સાથજી?
- શિવજીને લેવો છે

શરમાઈને શિવજી બોલ્યાં શું કહું પ્રભુ વાતજી
સુખ નથી સંસારમાં, મારે લેવા આવ્યો સંન્યાસજી
- શિવજીને લેવો છે

વ્હાલ કરીને વિષ્ણુ બોલ્યાં કરીને દિલડાંની વાતજી
દુઃખ તમારૂં દૂર કરવા કરશું કૈક વિચારજી
- શિવજીને લેવો છે

કહે શિવજી સુણો સ્વામી મારે છે બે નારજી
એક તો માથે ચઢીને બેઠી બીજી આઘે ન જાયજી
-શિવજીને લેવો છે

પાર્વતીને પ્રેમ કરૂં તો ગંગા ગુસ્સે થાયજી
જોર કરીને મારી જટાઓ ખેંચે બીજી ખેંચે રૂંડમાળજી
– શિવજીને લેવો છે

કાર્તિક કેરો મયુર મારો નાગને ખાવા ધાયજી
ઉંદર ભાગે નાગને દેખી, ગણેશ ગુસ્સે થાયજી
– શિવજીને લેવો છે

સિંહ શૂરો પાર્વતીનો ગરજે દિવસ ને રાતજી
મસ્તક દોલે ગણેશજીનું મારો નંદી નાસી જાયજી
– શિવજીને લેવો છે

કોને રીઝવું કોને વારૂં રોજની રમખાણજી
માફ કરોને શ્રી હરિ મને અપાવો સંન્યાસજી
– શિવજીને લેવો છે

મુખ મલકાવી બોલ્યાં વિષ્ણુ સુણો શિવજી વાતજી
હું અને તમે બેઉ સરખા મારે પણ બે નારજી
-શિવજીને લેવો છે

મારાં દુઃખની વાત સાંભળો પછી કરીયે વિચારજી
નહીંતર આપણ બન્ને લઈશું સાથે રે સંન્યાસજી
– શિવજીને લેવો છે

બબ્બે નાર મારે છે પણ એકે ન આવે કામજી
ઘરમાં જાઉં ત્યારે હોય ન હાજર મનમાં મુંઝવણ થાયજી
- શિવજીને લેવો છે

લક્ષ્મી ચંચળ, ચાલતી ફરતી ભૂદેવી ઊભી ન થાયજી
સસરાનાં ઘરમાં રહેવું મારે કોઈને ન કહેવાયજી
-શિવજીને લેવો છે

ઉપરાણું લઈને મારે ઉછાળા સાગરનાં ઘરમાંયજી
શેષનાગની શૈયા મારી ડગમગ ડોલા ખાયજી
-શિવજીને લેવો છે

વાહન મારો ગરૂડ એવો શેષને ખાવા ધાયજી
એકબીજા પૂર્વનાં વેરી રોજનાં ઝગડા થાયજી
- શિવજીને લેવો છે

સુખ દુઃખ તો હોય સંસારે લખ્યાં લલાટજી
દેવ આપણે દુઃખથી ડરીયાં તો માનવીનું શું થાયજી?
-શિવજીને લેવો છે

વાત સુણી વિષ્ણુ કેરી હર હસ્યાં શિવરાયજી
તમે પધારો ક્ષીર સાગરમાં હું જાવું કૈલાસજી
-શિવજીને નથી લેવો

બન્ને દેવો પાછા વળીયા કરીને દિલડાની વાતજી
અમુલખ દેવના દેવથી પણ છૂટ્યો નહી સંસારજી
– શિવજીને નથી લેવો સંન્યાસજી

વણઝારા વાલમ છેતરીને લાવ્યો જો

હાલી હાલીને મારા પાવલિયા તરવાણા જો
તોયે રે ના આવ્યો તારો દેશ રે
વણઝારા વાલમ છેતરીને લાવ્યો જો. - હાલી હાલીને૦

આઘેરાં હાલો તો તમને
ચુંદડિયું લઈ આલું જો
તારી ચુંદડિયુંની ઓઢનારી હું નૈ રે
વણઝારા વાલમ છેતરીને લાવ્યો જો. - હાલી હાલીને૦

આઘેરાં હાલો તો તમને
કડલાં લઈ આલું જો
તારાં કડલાંની પે'રનારી હું નૈ રે
વણઝારા વાલમ છેતરીને લાવ્યો જો. - હાલી હાલીને૦

આઘેરાં હાલો તો તમને
હારલો લઈ આલું જો
તારા હારલાની પે'રનારી હું નૈ રે
વણઝારા વાલમ છેતરીને લાવ્યો જો. - હાલી હાલીને૦

વનમાં ચાંદલિયો ઊગ્યો રે

વનમાં ચાંદલિયો ઊગ્યો રે
કે રસિયા મને સૂરજ થઈ લાગ્યો

રસિયા મોરા શેરીએ પડાવું સાદ રે
ઉતારા કરવાને કાજ રે

રસિયા મોરા શેરીએ પડાવું સાદ રે
દાતણ કરવાને કાજ રે

રસિયા મોરા ઝારીયું લઉં સાથ રે
દાતણ કરવાને કાજ રે

રસિયા મોરા શેરીએ પડાવું સાદ રે
ભોજન કરવાને કાજ રે

રસિયા મોરા સુખડી લેજો સાથ રે
ભોજન કરવાને કાજ રે

રસિયા મોરા શેરીએ પડાવું સાદ રે
ભોજન કરવાને કાજ રે

વનમાં બોલે ઝીણા મોર

વનમાં બોલે ઝીણા મોર
કોયલરાણી કિલોળ કરે રે લોલ !
ઝીણા ઝરમર વરસે મેહ
વાદલડી વાચે વળે રે લોલ !

બેની મારો ઉતારાનો કરનારો
જાદવરો ક્યારે આવે રે લોલ !
આવશે સાતમ ને સોમવારે
આઠમની મધરાતે રે લોલ !

બેની મારો દાતણનો કરનારો
જાદવરો ક્યારે આવે રે લોલ !
આવશે સાતમ ને સોમવારે
આઠમની મધરાતે રે લોલ !

બેની મારો નાવણનો કરનારો
જાદવરો ક્યારે આવે રે લોલ !
આવશે સાતમ ને સોમવારે
આઠમની મધરાતે રે લોલ !

બેની મારો ભોજનનો કરનારો
જાદવરો ક્યારે આવે રે લોલ !
આવશે સાતમ ને સોમવારે
આઠમની મધરાતે રે લોલ !

બેની મારો પોઢણનો કરનારો
જાદવરો ક્યારે આવે રે લોલ !
આવશે સાતમ ને સોમવારે
આઠમની મધરાતે રે લોલ !

વનરાવન મોરલી વાગે છે

વાગે છે રે વાગે છે,
વનરાવન મોરલી વાગે છે.

એના સૂર ગગનમાં ગાજે છે,
વનરાવન મોરલી વાગે છે.

કેમ કરી આવું કાન ગોકુળની ગલીઓમાં
મારી સાસુડી વેરણ જાગે છે.

પગલું માંડુ તો વાગે પગના આ ઝાંઝર
મારી જેઠાણી વેરણ જાગે છે.

વીતે છે રાતડીને ચાંદલીયો આથમ્યો
મારી દેરાણી વેરણ જાગે છે.

હળવેથી છેડ કાન મોરલીના સૂર હવે
તારી મોરલીના મોહબાણ વાગે છે.

વહુએ વગોવ્યાં મોટા ખોરડાં

ગામમાં સાસરિયું ને ગામમાં પિયરયું રે લોલ
કહેજો દીકરી સખદખની વાત જો
કવળાં સાસરિયામાં જીવવું રે લોલ

હરખના દાડા તો માતા વહી ગયા રે લોલ
દખનાં ઉગ્યાં છે ઝીણા ઝાડ જો
કવળાં સાસરિયામાં જીવવું રે લોલ

પછવાડે ઊભેલ નણંદ સાંભળે રે લોલ
વહુ કરે છે આપણા ઘરની વાત જો
વહુએ વગોવ્યાં મોટાં ખોરડાં રે લોલ

નણંદીએ જઈ સાસુને સંભળાવિયું રે લોલ
વહુ કરે છે આપણા ઘરની વાત જો
વહુએ વગોવ્યાં મોટાં ખોરડાં રે લોલ

સાસુએ જઈ સસરાને સંભળાવિયું રે લોલ
વહુ કરે છે આપણા ઘરની વાત જો
વહુએ વગોવ્યાં મોટાં ખોરડાં રે લોલ

સસરાએ જઈ જેઠને સંભળાવિયું રે લોલ
વહુ કરે છે આપણા ઘરની વાત જો
વહુએ વગોવ્યાં મોટાં ખોરડાં રે લોલ

જેઠે જઈ પરણ્યાને સંભળાવિયું રે લોલ
વહુ કરે છે આપણા ઘરની વાત જો
વહુએ વગોવ્યાં મોટાં ખોરડાં રે લોલ

પરણ્યે જઈને તેજી ઘોડો હાંકિયો રે લોલ
જઈ ઝૂકાડ્યો ગાંધીડાને હાટ જો
વહુએ વગોવ્યાં મોટાં ખોરડાં રે લોલ

અધશેર અમલ તોળાવિયાં રે લોલ
પાશેર તોળાવ્યો સોમલખાર જો
વહુએ વગોવ્યાં મોટાં ખોરડાં રે લોલ

સોના વાટકડે અમલ ઘોળિયાં રે લોલ
પી જાઓ ગોરાંદે નકર હું પી જાઉં જો
વહુએ વગોવ્યાં મોટાં ખોરડાં રે લોલ

ઘટક દઈને ગોરાંદે પી ગયાં રે લોલ
ઘરચોળાની તાણી એણે સોડ જો
વહુએ વગોવ્યાં મોટાં ખોરડાં રે લોલ

આટકાટનાં લાકડાં મંગાવિયા રે લોલ
ખોખરી હાંડીમાં લીધી આગ જો
વહુએ વગોવ્યાં મોટાં ખોરડાં રે લોલ

પહેલો વિસામો ઘરને આંગણે રે લોલ
બીજો વિસામો ઝાંપા બહાર જો
વહુએ વગોવ્યાં મોટાં ખોરડાં રે લોલ

ત્રીજો વિસામો ગાયોને ગોંદરે રે લોલ
ચોથો વિસામો સમશાન જો
વહુએ વગોવ્યાં મોટાં ખોરડાં રે લોલ

સોના સરીખી વહુની ચેહ બળે રે લોલ
રૂપલા સરીખી વહુની રાખ જો
વહુએ વગોવ્યાં મોટાં ખોરડાં રે લોલ

બાળી ઝાળીને ઘરે આવિયાં રે લોલ
હવે માડી મંદીરિયે મોકળાશ જો
વહુએ વગોવ્યાં મોટાં ખોરડાં રે લોલ

આ ભવનો ઓશિયાળો હું થયો રે લોલ
હવે માડી દેજો દોટાદોટ જો
આ સહુનો ઓશિયાળો હું થયો રે લોલ

વાત બહાર જાય નહીં

વાત બહાર જાય નહીં (૨)
આતો તમે રહ્યા ઘરના બીજા, કોઇઅને કહેવાય નહીં
નામ હોય સુનયના, આંખ એની બાડી,
ડાહ્યાભાઇઅનો દીકરો, વાત કરે ગાંડી.

કાણાને કાણો કહી, કદી બોલાવાય નહિં... આતો તમે રહ્યા ઘરના
જૂઠી આ દુનિયાની વાત બધી જૂઠી,
વાત કરે લાખોની, ખાલી હોય મૂઠી.

જૂઠાને જૂઠો કહી, કદી વગોવાય નહિ... આતો તમે રહ્યા ઘરના
નીવડે કપૂત તોય શેઠિયાનો સુત શાણો,
ઉપરથી ફૂલ જેવો અંદરથી મોટો પાણો
સમજુઓં સમજાય છતાં બોલ્યું બોલાય નહિ ... આતો તમે રહ્યા ઘરના

વાદલડી વરસી રે

વાદલડી વરસી રે સરોવર છલી વળ્યાં
સાસરિયામાં મ્હાલવું રે
પિયરીયામાં છૂટથી રહ્યા
વાદલડી વરસી રે સરોવર છલી વળ્યાં
મારા પગ કેરાં કડલાં રે
વીરો મારો લેવા હાલ્યો
વીરા લઈને વેલો આવજે રે
સાસરિયા મારે ઘિરે બેઠા
વાદલડી વરસી રે સરોવર છલી વળ્યાં
મારા હાથ કેરી બંગડી રે
વીરો મારો લેવા હાલ્યો
વીરા લઈને વેલો આવજે રે
સાસરિયા મારે ઘિરે બેઠા
વાદલડી વરસી રે સરોવર છલી વળ્યાં
મારા નાક કેરી નથણી રે
વીરો મારો લેવા હાલ્યો
વીરા લઈને વેલો આવજે રે
માંડવિયા મારે ઘિરે બેઠા
વાદલડી વરસી રે સરોવર છલી વળ્યાં
મારી ડોક કેરો હારલો રે
વીરો મારો લેવા હાલ્યો
વીરા લઈને વેલો આવજે રે
માંડવિયા મારે ઘિરે બેઠા
વાદલડી વરસી રે સરોવર છલી વળ્યાં
વાદલડી વરસી રે સરોવર છલી વળ્યાં
વાદલડી વરસી રે સરોવર છલી વળ્યાં

વાવડીનાં પાણી ભરવા ગ્યાં’તા

હો રાજ રે !
વાવડીનાં પાણી ભરવા ગ્યાં’તા મને કેર કાંટો વાગ્યો.

હો રાજ રે !
વડોદરાના વૈદડા તેડાવો, મારાં કાંટડિયા કઢાવો,
મને પાટડિયા બંધાવો; મને કેર કાંટો વાગ્યો.

હો રાજ રે !
ધોરાજીના ઢોલિયા મંગાવો, માંહી પાથરણાં પથરાવો,
આડા પડદલા બંધાવો; મને કેર કાંટો વાગ્યો.

હો રાજ રે !
ઓશરિયેથી ખાંડણિયા રે કાઢો, મારા ધબકે ખંભા દુખે;
મને કેર કાંટો વાગ્યો.

હો રાજ રે !
સસરાજીને ચોવટ કરવા મેલો, મને ઘૂંઘટડા કઢાવો;
મને કેર કાંટો વાગ્યો.

હો રાજ રે !
નણંદડીને સાસરિયે વળાવો, એનાં છોરુડાંને સોતી,
મને કેર કાંટો વાગ્યો.

હો રાજ રે !
ફળિયામાંથી પાડોસણને કાઢો, એના રેંટિયાને સોતી,
મને કેર કાંટો વાગ્યો.

વેલ્યું છૂટિયું રે વીરા

વેલ્યું છૂટિયું રે વીરા વાડીના વડ હેઠ
ધોળીડાં બાંધ્યા રે વડને વાંકીએ

ચાર પાંચ સૈયરું રે વીરા પાણીડાંની હાર્ય
વચલી પાણિયારીએ વીરને ઓળખ્યો

ઓળખ્યો ઓળખ્યો રે માની આંખ્યુંની અણસાર
બાપની બોલાશે વીરને ઓળખ્યો

વીરા ચાલો રે દખણી બેનીને ઘેર
ઉતારા દેશું ઊંચા ઓરડા

વેલ્યુ છોડજો રે વીરા લીલા લીંબડા હેઠ
ધોળીડાં બાંધજો રે વચલે ઓરડે

નીરીશ નીરીશ રે વીરા લીલી નાગરવેલ્ય
ઉપર નીરીશ રાતી શેરડી

રાંધીશ રાંધીશ રે વીરા કમોદુંનાં કૂર
પાશેર રાંધીશ કાજુ ખીચડી

પાપડ શેકીશ રે વીરા પૂનમ કેરો ચાંદ
ઉપર આદુ ને ગરમર અથાણાં

જમશે જમશે રે મારો માડીજાયો વીર
ભેળી બેસશે રે એક જ બેનડી

ઊંચી મેડી રે વીરા ઉગમણે દરબાર
તિયાં રે ઢળાવું તારા ઢોલિયા

પોઢશે પોઢશે રે મારો માડીજાયો વીર
પાસે બેસે રે એક જ બેનડી

કરજે કરજે રે બેની સખદખની વાત
ઘેરે જાશું તો માતા પૂછશે

ખાવી ખાવી રે વીરા ખોરુડી જાર
સૂવું રે માડીના જાયા સાથરે

બાર બાર વરસે વીરા માથડિયાં ઓળ્યાં
તેર વરસે તેલ નાખિયાં

મેલો મેલો રે બેની તમારલા દેશ
મેલો રે બેની તમારાં સાસરાં

વીરા વીરા રે બેની માસ છ માસ
આખર જાવું રે બેનને સાસરે

ભરવાં ભરવાં રે વીરા ભાદરુંનાં પાણી
ભાદરની રેલે બેની તણાઈ ગયાં

આ ને કાંઠે રે વીરો રહ રહ રુએ
ઓલ્યે કાંઠે રુએ એની માવડી

શરદ પુનમની રાતડી

શરદ પુનમની રાતડી રંગ ડોલરીયો, [૨]
માતાજી રમવા ચાલો રે રંગ ડોલરીયો.

રમી ભમી ઘેર આવીયા રંગ ડોલરીયો,
માતાજી જમવા ચાલો રે રંગ ડોલરીયો.

માતાએ પીરસી લાપસી રંગ ડોલરીઓ,
માએ નાખ્યા તલના તેલ રે રંગ ડોલરીયો.

આવી છે અજવાળી રાતડી રે રંગ ડોલરીયો,
કાંઈ ચાદો ચઢ્યો આકાશે રે રંગ ડોલરીયો.

સરવણની કથા

માછલી વિયાણી કાંઈ દરિયાને બેટ
સરવણ રિયો એની માને પેટ

કાળી પછેડી ને ભમરિયાળી ભાત
સરવણ જનમ્યો માઝમ રાત

અડી કડી ને નવઘણ કૂવો
ત્યાં સરવણનો જનમ હુઓ

લાંબી પીપળ ટૂંકા પાન
સરવણ ધાવે એની માને થાન

સાત વરસનો સરવણ થીયો
લઈ પાટીને ભણવા ગીયો

ભણી ગણી બાજંદો થીયો ને
સુખણી નારને પરણી ગીયો

સુખણી નાર મારાં વચન સુણો રે
મારાં આંધળા માબાપની સેવા કરો

આંધળા માબાપને કૂવામાં નાખ
મને મારે મહિયર વળાવ

મોર સરવણ ને વાંહે એની નાર
સરવણ આવ્યો એના સસરાને દ્વાર

સસરાજી રે મારા વચન સુણો
તમારી દીકરીને ઘરમાં પૂરો

રો' રો' જમાઈરાજ જમતા જાવ
દીકરીના અવગણ કહેતા જાવ

ઈ અભાગણીનું મોં કોણ જુએ
મારાં માબાપને નાખે કૂવે

ત્યાંથી તે સરવણ ચાલતો થયો
ને સરવણ આવ્યો દરજીને દ્વાર

ભાઈ રે સુતારી મારા વચન સુણો
મારાં આંધળા માબાપની કાવડ ઘડો

કાવડ ઘડજો ઘાટ સઘાટ
સોહ્યલાં બેસે મારા મા ને બાપ

ત્યાંથી સરવણ ચાલતો થયો
ને સરવણ આવ્યો દરજીને દ્વાર

ભાઈ રે દરજીડાં મારાં વચન સુણો
મારાં આંધળા માબાપના લૂગડાં સીવો

લૂગડાં સીવજો માપ સમાપ
સોહ્યલાં પેરે મારાં મા ને બાપ

ત્યાંથી તે સરવણ ચાલતો થયો
ને સરવણ આવ્યો મોચીડાંને દ્વાર

ભાઈ રે મોચીડાં મારાં વચન સુણો
આંધળા માબાપની મોજડી સીવો

મોજડી સીવજો ઘાટ સઘાટ
સોહ્યલી પેરે માંરાં મા ને બાપ

ખભે કાવડ ને હાથમાં નીર
સરવણ આવ્યો જમનાને તીર

નાહ્યાં જમનાનાં પાવન નીર
ત્યાથી હાલ્યા સરયુને તીર

ડગલે પગલે પંથ કપાય
પણ ત્યાં માબાપ તરસ્યા થાય

દશરથ બેઠાં સરવર પાળ
અંધારે હરણાંનો કરવા શિકાર

ભરીયા લોટા ખળભળ્યાં નીર
ને સરવણ વીંધાયો પેલે જ તીર

મરતાં તે લીધાં રામનાં નામ
દથરથ આવી ને ઊભા તે ઠામ

મરતાં મરતાં બોલતો ગીયો
મારાં આંધળા માબાપને પાણી દીયો

દશરથ આવ્યા પાણી લઈ
બોલ્યા માબાપની પાસે જઈ

માવતર તમે પાણી પીઓ
સરવણ તો પેલે ગામ જ ગીયો

આંધળાની લાકડી તૂટી આજ
સરવણ વિના કેમ રે જિવાય?

આંધળા માબાપે સાંભળી વાત
દશરથ રાજાને દીધો શાપ

અમારો આજે જીવડો જાય
તેવું તમ થજો દશરથ રાય

દશરથ રાજા ઘણાં પસ્તાય
અંતે રામ વિયોગે જીવડો જાય

સાગ સીસમનો ઢોલિયો

સાગ સીસમનો ઢોલિયો રે વાલમા
અમરા ડમરાનાં વાણ મારા વાલમા
સાગ સીસમનો ઢોલિયો રે વાલમા

તિયાં ચડી શ્રીકૃષ્ણ પોઢે મારા વાલમા
રુકમણી ઢોળે છે વાય મારા વાલમા
સાગ સીસમનો ઢોલિયો રે વાલમા

વાય ઢોળંતાં પૂછિયું મારા વાલમા
સ્વામી અમને ચૂંદડિયુંની હોંશ મારા વાલમા
સાગ સીસમનો ઢોલિયો રે વાલમા

કેવાં તે રંગમાં રંગાવું મારા વાલમા
કેવી કેવી પડાવશું ભાત મારા વાલમા
સાગ સીસમનો ઢોલિયો રે વાલમા

કસુંબલ રંગમાં રંગાવો મારા વાલમા
ઝીણી ઝીણી ચોખલિયાળી ભાત મારા વાલમા
સાગ સીસમનો ઢોલિયો રે વાલમા

ઓઢી પહેરીને પાણી સંચર્યાં રે વાલમા
જોઈ રિયા નગરીના લોક મારા વાલમા
સાગ સીસમનો ઢોલિયો રે વાલમા

કેવા તે કુળના છોરું મારા વાલમા
કેવા તે કુળના વહુઆરું મારા વાલમા
સાગ સીસમનો ઢોલિયો રે વાલમા

માધવકુળના છોરું મારા વાલમા
જાદવકુળના વહુઆરું મારા વાલમા
સાગ સીસમનો ઢોલિયો રે વાલમા
સાગ સીસમનો ઢોલિયો રે વાલમા

સાત ભાઈઓ ને એક બેનડી

સાત સાત ભાઈઓ ને એક બેનડી રે લોલ
પહેરી ઓઢી કરે લીલા લહેર જો
સાત ભોજાઈમાં નણંદ લાડક્યાં રે લોલ

બાલુડો વેશ બેનીનો વયો ગયો રે લોલ
મંડાણી લગનિયાની વાત જો
લગન લીધાં બેનીનાં ઢૂંકડાં રે લોલ

એ જી રે....
લગન લીધાં બેનીનાં ઢૂંકડાં રે લોલ

પાણી પરમાણે પૈસો વાપર્યો રે લોલ
પેટીયું પટારા પચાસ જો
કરિયાવર કર્યો બેનીને સામટો રે લોલ

લઈને હાલ્યા બેનીબા સાસરે રે લોલ
આવડે નહિ રસોડાના કામ જો
સુખી માવતરની આ તો દીકરી રે લોલ

એ જી રે...
સુખી માવતરની આ તો દીકરી રે લોલ

સાસુએ મેણાં સંભળાવિયા રે લોલ
નણંદલે દીધી એને ગાળ્ય જો
કાગળ લખ્યો બેનીએ કારમો રે લોલ

વે'લા આવો ને મારાં વીરલાં રે લોલ
દુઃખમાં ઘેરાણી તારી બેન જો
કાગળ વાચીને વે'લા આવજો રે લોલ

એ જી રે...
કાગળ વાચીને વે'લા આવજો રે લોલ

સાતમ વીતી ને વીરો ના આવ્યા રે લોલ
કાઢી નાખ્યા પંડમાંથી પ્રાણ જો
કાણે જવાબ સૌએ સાંભળ્યો રે લોલ

સાત સાત ભાઈઓ ને એક બેનડી રે લોલ
પહેરી ઓઢી કરે લીલા લહેર જો
સાત ભોજાઈમાં નણંદ લાડક્યાં રે લોલ

એ જી રે...
સાત રે ભોજાઈમાં નણંદ લાડક્યાં રે લોલ

સાયબા મુને મુંબઈમાં

સાયબા, હું તો તાંબાની હેલે પાણીડાં નહિ ભરું રે લોલ
સાયબા, મુને રૂપલાં બેડાંની ઘણી હામ રે

સાયબા, મુને મુંબઈમાં મો’લ ચણાવજો રે લોલ

સાયબા, મારે સસરા ભલા પણ વેગળાં રે લોલ
સાયબા, મુને ઘૂંઘટ કાઢ્યાની ઘણી હામ રે

સાયબા, મુને મુંબઈમાં મો’લ ચણાવજો રે લોલ

સાયબા, મારે સાસુ ભલા પણ વેગળાં રે લોલ
સાયબા, મુને પગે પડ્યાની ઘણી હામ રે

સાયબા, મુને મુંબઈમાં મો’લ ચણાવજો રે લોલ

સાયબા, મારે જેઠ ભલા પણ વેગળાં રે લોલ
સાયબા, મુને ઝીણું બોલ્યાની ઘણી હામ રે

સાયબા, મુને મુંબઈમાં મો’લ ચણાવજો રે લોલ

સાયબા, મારે જેઠાણી ભલા પણ વેગળાં રે લોલ
સાયબા, મુને વાદ વદ્યાની ઘણી હામ રે

સાયબા, મુને મુંબઈમાં મો'લ ચણાવજો રે લોલ

સાયબા, મારે દેર ભલા પણ વેગળાં રે લોલ
સાયબા, મુને હસ્યા બોલ્યાની ઘણી હામ રે

સાયબા, મુને મુંબઈમાં મો'લ ચણાવજો રે લોલ

સાયબા, મારે દેરાણી ભલા પણ વેગળાં રે લોલ
સાયબા, મુને જોડે રે'વાની ઘણી હામ રે

સાયબા, મુને મુંબઈમાં મો'લ ચણાવજો રે લોલ

સાયબા, મારે નણદી ભલા પણ વેગળાં રે લોલ
સાયબા, મુને માથું ગૂંથ્યાની ઘણી હામ રે

સાયબા, મુને મુંબઈમાં મો'લ ચણાવજો રે લોલ

સાયબા, હું તો ત્રાંબાની હેલ્યે પાણી

સાયબા, હું તો ત્રાંબાની હેલ્યે પાણી નૈ ભરું રે લોલ,

સાયબા, મુને રૂપલા બેડાની ઘણી હામ રે
સાયબા, મુને મુંબઇમાં મો'લ ચણાવજો રે લોલ.

સાયબા, મારે સાસરો ભલા પણ વેગળા રે લોલ,
સાયબા, મુને ઘૂંઘટ કાઢ્યાની ઘણી હામ રે. - સાયબા, મુને...

સાયબા, મારી સાસુ ભલાં પણ વેગળા રે લોલ,
સાયબા, મુને પગે પડ્યાની ઘણી હામ રે. - સાયબા, મુને...

સાયબા, મારે જેઠ ભલા પણ વેગળા રે લોલ,
સાયબા, મુને ઝીણું બોલ્યાની ઘણી હામ રે. - સાયબા, મુને...

સાયબા, મારે જેઠાણી ભલાં પણ વેગળાં રે લોલ,
સાયબા, મુને વાદ વદ્યાની ઘણી હામ રે. - સાયબા, મુને...

સાયબા, મારો દેર ભલા પણ વેગળા રે લોલ,
સાયબા, મુને હસ્યા બોલ્યાની ઘણી હામ રે. - સાયબા, મુને...

સાયબા, મારી દેરાણી ભલાં પણ વેગળા રે લોલ,
સાયબા, મુને જોડે રે'વાની ઘણી હામ રે. - સાયબા, મુને...

સાહ્યબા સડક્યું બંધાવ

સાહ્યબા સડક્યું બંધાવ, એ વાગડ જાવું
વાગડ જાવું મારે ભુજ શે'ર જાવું

વાગડ જાતાં મુને તડકા રે લાગે
સાહ્યબા ઝાડ રોપાવ, એ વાગડ જાવું

વાગડ જાવું સાહ્યબા વાગડ જાવું

વાગડ જાતાં મુને તરસ્યું રે લાગે
સાહ્યબા વાવ્યું બંધાવ, એ વાગડ જાવું

વાગડ જાવું સાહ્યબા વાગડ જાવું

વાગડ જાતાં મુને ભૂખલડી લાગે
સાહ્યબા કંદોઈ બેસાડ, એ વાગડ જાવું

વાગડ જાવું સાહ્યબા વાગડ જાવું

વાગડ જાવું મારે ભુજ શે'ર જાવું
સાહ્યબા સડક્યું બંધાવ, એ વાગડ જાવું

સૂપડું સવા લાખનું

સૂપડું સવા લાખનું, ઝાટકો રે ઝાટકો
દાણા એટલા દાણા, પાણા એટલા પાણા
દાણા દાણા મૈયરિયાના
પાણા પાણા સાસરિયાના
સૂપડું સવા લાખનું, ઝાટકો રે ઝાટકો

બોલો નવતર વહુ તમને સસરા ગમે કેવા ?
ઝૂલે બેસી ઝૂલે એવા
એને કાંઈ ન લેવા દેવા
મને સસરા ગમે એવા
સૂપડું સવા લાખનું, ઝાટકો રે ઝાટકો

બોલો નવતર વહુ તમારાં સાસુ છે કેવા ?
તીખાં તમતમતાં જાણે
લાલ-લીલા મરચાં જેવા
મારા સાસુજી છે એવા
સૂપડું સવા લાખનું, ઝાટકો રે ઝાટકો

બોલો નવતર વહુ તમને નણદી ગમે કેવા ?
ફરતાં ફરતાં ફેરકુદરડી

જાય હવામાં ઉડતા જેવા
મને નણદી ગમે એવા
સૂપડું સવા લાખનું, ઝાટકો રે ઝાટકો

બોલો નવતર વહુ તમારા પરણ્યાં છે કેવા ?
ભોળા ભોળા ભટ્ટ ને
બેઠાં હોય ગણપતિ જેવા
મારા પરણ્યાં છે એવા

સૂપડું સવા લાખનું, ઝાટકો રે ઝાટકો
દાણા એટલા દાણા, પાણા એટલા પાણા
દાણા દાણા મૈયરિયાના
પાણા પાણા સાસરિયાના
સૂપડું સવા લાખનું, ઝાટકો રે ઝાટકો

સૈયર મેંદી લેશું રે

મેંદી લેશું, મેંદી લેશું, મેંદી મોટા ઝાડ
એક હલાવું ડાળ ત્યારે ડાળાં હલે ચાર
સૈયર મેંદી લેશું રે

મારી સાસુએ એમ કહ્યું કે વાસીદાં વાળી મેલ
મેં ભોળીએ એમ જાણ્યું કે સાવરણી બાળી મેલ
સૈયર મેંદી લેશું રે

મારી સાસુએ એમ કહ્યું કે પાણીડાં ભરી મેલ
મેં ભોળીએ એમ જાણ્યું કે બેડલાં ફોડી મેલ
સૈયર મેંદી લેશું રે

મારી સાસુએ એમ કહ્યું કે રોટલા ઘડી મેલ
મેં ભોળીએ એમ જાણ્યું કે ચૂલો ખોદી મેલ
સૈયર મેંદી લેશું રે

મારી સાસુએ એમ કહ્યું કે કોડમાં દીવો મેલ
મેં ભોળીએ એમ જાણ્યું કે સોડમાં દીવો મેલ
સૈયર મેંદી લેશું રે

મેંદી લેશું, મેંદી લેશું, મેંદી મોટા ઝાડ
એક હલાવું ડાળ ત્યારે ડાળાં હલે ચાર
સૈયર મેંદી લેશું રે

સોનલ ગરાસણી

સોનલ રમતી રે ગઢડાને ગોખે જો,
ગઢડાને ગોખે જો,
રમતાં ઝીલાણી સોનલ ગરાસણી.

આડો આવ્યો રે, સોનલ ! દાદાનો દેશ જો,
દાદાનો દેશ જો,
સોનલે જાણ્યું જે દાદા છોડવશે.
દાદે દીધાં રે સોનલ ! ધોળુડાં ધણ જો,
ધોળુડાં ધણ જો,
તો યે ન છૂટી સોનલ ગરાસણી.

આડો આવ્યો રે, સોનલ ! કાકાનો દેશ જો,
કાકાનો દેશ જો,
સોનલે જાણ્યું જે કાકો છોડવશે.
કાકે દીધાં રે સોનલ ! કાળુડાં ખાડુ જો,
કાળુડાં ખાડુ જો,
તો યે ન છૂટી સોનલ ગરાસણી.

આડો આવ્યો રે, સોનલ ! વીરાનો દેશ જો,
વીરાનો દેશ જો,

સોનલે જાણ્યું જે વીરો છોડવશે.
વીરે દીધાં રે સોનલ ! ધમળાં વછેરાં જો,
ધમળાં વછેરાં જો,
તો યે ન છૂટી સોનલ ગરાસણી.

આડો આવ્યો રે, સોનલ ! મામાનો દેશ જો,
મામાનો દેશ જો,
સોનલે જાણ્યું જે મામો છોડવશે.
મામે દીધાં રે સોનલ ! વેલ્યું ને માફા જો,
વેલ્યું ને માફા જો,
તો યે ન છૂટી સોનલ ગરાસણી.

આડો આવ્યો રે, સોનલ ! સ્વામીનો દેશ જો,
સ્વામીનો દેશ જો,
સોનલે જાણ્યું જે સ્વામી છોડવશે.
સ્વામીએ દીધી એના માથા કેરી મોળ્યું જો,
માથા કેરા મોળ્યું જો,
ધબકે છૂટી રે સોનલ ગરાસણી.

સોનલાનું બેડલું તારી રૂપાની ઈંઢોણી

સોનલાનું બેડલું તારી રૂપાની ઈંઢોણી

કોના તે ઘરના ભરીશ પાણી રાજ રાજવણ
કહે તો ઉતારું તારું બેડલું હો જી
કહે તો ઓવારું મારું દલડું હો જી રે

જોઈને વિચારી મારગ રોકજે જુવાનડા
કાંઈ નથી તારે મારે નેડા રાજ રાજિયા
મેલી દે નીચો મારો છેડલો હો જી
છોડી દે નીચો મારો છેડલો હો જી રે

સોનલાનું બેડલું તારી રૂપાની ઈંઢોણી

તારે બેડલિયે ગોરી મન મારા મોહ્યાં
હૈયાના હીર મારા ખોયા રે રાજ રાજવણ
કહે તો ઉતારું તારું બેડલું હો જી
કહે તો ઓવારું મારું દલડું હો જી રે

સોનલાનું બેડલું મારી રૂપાની ઈંઢોણી

મારે રે બેડલિયે રાજ રાજિયા રે મોહ્યાં
રાજપાટ એના એણે ખોયા રાજ રાજિયા

મેલી દે નીચો મારો છેડલો હો જી
છોડી દે હેઠો મારો છેડલો હો જી રે

સોનલાનું બેડલું તારી રૂપાની ઈંઢોણી

રાજપાટ તો નથી રે'વા મારે કુબો
એનું કરીશું માન સુબો રાજ રાજિયા
મેલી દે નીચો મારો છેડલો હો જી
છોડી દે હેઠો મારો છેડલો હો જી રે

સોનલાનું બેડલું તારી રૂપાની ઈંઢોણી
સોનલાનું બેડલું મારી રૂપાની ઈંઢોણી

સોના વાટકડી

સોના વાટકડી રે કેસર ઘોળ્યાં, વાલમિયા,
લીલો છે રગનો છોડ,રંગમાં રોળ્યાં, વાલમિયા.

પગ પરમાણે[૧] કડલાં સોઇં[૨] રે, વાલમિયા,
કાંબિયુંની બબ્બે મારે જોડ્ય,રંગમાં રોળ્યાં, વાલમિયા.

કેડ પરમાણે ઘાઘરો સોઇં રે, વાલમિયા,
ઓઢણીની બબ્બે મારે જોડ્ય,રંગમાં રોળ્યાં, વાલમિયા.

હાથ પરમાણે ચૂડલા સોઇં રે, વાલમિયા,
ગૂજરીની બબ્બે મારે જોડ્ય,રંગમાં રોળ્યાં, વાલમિયા.

ડોક પરમાણે ઝરમર સોઇં રે, વાલમિયા,
તુળસીની બબ્બે મારે જોડ્ય,રંગમાં રોળ્યાં, વાલમિયા.

કાન પરમાણે ઠોળિયાં સોઇં રે, વાલમિયા,
વાળિયુંની બબ્બે મારે જોડ્ય,રંગમાં રોળ્યાં, વાલમિયા.

નાક પરમાણે નથડી સોઇં રે, વાલમિયા,
ટીલડીની બબ્બે મારે જોડ્ય,રંગમાં રોળ્યાં, વાલમિયા.

અંગ પરમાણે રે કમખો સોઇં રે વાલમિયા,
ચુંદડીની બબ્બે તારે જોડ્ય, રંગમાં રોળ્યાં, વાલમિયા.

સોનાની સાંકળે બાંધ્યો હિંડોળો આંબાની ડાળ

સોનાની સાંકળે બાંધ્યો હિંડોળો આંબાની ડાળ,
રૂપાનાં કડલાં ચાર,

વા’લો મારો હીંચે હિંડોળે.... આંબાની ડાળ ०

બાંયે બાજુબંધ બેરખા રે આંબાની ડાળ (૨)
કિનખાબી સુરવાલ,

વા’લો મારો હીંચે હિંડોળે.... આંબાની ડાળ ०

ચડવા તે ઘોડલા હંસલા રે, આંબાની ડાળ (૨)
પિતળીયા પલાણ,

વા’લો મારો હીંચે હિંડોળે.... આંબાની ડાળ ०

પગે રાઠોડી મોજડી રે, આંબાની ડાળ (૨)
ચાલે ચટકતી ચાલ,

વા’લો મારો હીંચે હિંડોળે.... આંબાની ડાળ ०

માથે મેવાડી મોળિયાં, આંબાની ડાળ (૨)
દશે આંગળીએ વેઢ,

વા’લો મારો હીંચે હિંડોળે.... આંબાની ડાળ ०

હમ્બો હમ્બો વિંછૂડો

અરરર માડી રે! છાણાં વીણવા ગઈ'તી રે
મા વિંછૂડો, હમ્બો હમ્બો વિંછૂડો

મને ટચલીએ ટચકાવ્યો રે વિંછૂડો
મા વિંછૂડો, હમ્બો હમ્બો વિંછૂડો

મારા સસરાજીને તેડાવો રે
મા વિંછૂડો, હમ્બો હમ્બો વિંછૂડો

મારા જેઠજીને તેડાવો રે
મા વિંછૂડો, હમ્બો હમ્બો વિંછૂડો

મારા પરણ્યાને તેડાવો રે
મા વિંછૂડો, હમ્બો હમ્બો વિંછૂડો

વિંછૂડાના ઝેર ઉતરાવો રે
મા વિંછૂડો, હમ્બો હમ્બો વિંછૂડો

હરિ તારા નામ છે હજાર

હરિ તારા નામ છે હજાર, કયા નામે લખવી કંકોતરી;
રોજ રોજ બદલે મુકામ, કયા નામે લખવી કંકોતરી. હરિ તારા૦

મથુરામાં મોહન તું ગોકુળ ગોવાળિયો;
દ્વારિકામાં રાય રણછોડ, કયા નામે લખવી કંકોતરી. હરિ તારા૦

કોઈ સીતારામ કહે, કોઈ રાધેશ્યામ કહે;
કોઈ કહે નંદનો કિશોર, કયા નામે લખવી કંકોતરી. હરિ તારા૦

નરસિંહ મહેતાનો સ્વામી શામળિયો;
મીરાંનો ગિરધર ગોપાલ, કયા નામે લખવી કંકોતરી. હરિ તારા૦

ભક્તોની રાખી ટેક, રૂપો ધર્યા અનેક;
અંતે તો એકનો એક, કયા નામે લખવી કંકોતરી. હરિ તારા૦

નામો તારાં હજાર, ગણતાં ન આવે પાર;
એક દીન કરો વિચાર, કયા નામે લખવી કંકોતરી. હરિ તારા૦

ભાવ ભર્યા ભક્તોના હાથે લખાય છે;
ભૂલચૂક કરજો સૌ માફ, કયા નામે લખવી કંકોતરી. હરિ તારા૦

અમને લડાવો લાડ, રાખો ચરણની પાસ;
લેજો ભક્તોની સંભાળ, કયા નામે લખવી કંકોતરી. હરિ તારા૦

છેલ છોગાળા, લખી પ્રેમે કંકોતરી;
પહોંચે વૈકુંઠ મુકામ, વૈકુંઠ ધામે લખવી કંકોતરી. હરિ તારા૦

હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે

કચ્છમાં અંજાર મોટા શે'ર છે હો જી રે
તિયાં જેસલના હોઈ રે રંગ મો'લ રાજ

હો રાજ !
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે

હે જી રે !
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે

જેસલને ઉતારા રે ઓરડાં હો જી રે
સતી તોળાંને મેડિયુંના મો'લ રાજ

હો રાજ !
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે

હે જી રે !
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે

જેસલને નાવણ કૂંડિયું હો રાજ
સતી તોળાંને જમુનાના નીર રાજ

હો રાજ !
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે

હે જી રે !
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે

જેસલને દાતણ દાડમી હો જી રે
સતી તોળાંને કણેરીની કાંબ રાજ

હો રાજ !
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે
હે જી રે !
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે

જેસલને ભોજન લાપસી હો જી રે
સતી તોળાંને કઢિયેલ દૂધ રાજ

હો રાજ !
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે

હે જી રે !
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે

જેસલને પોઢણ ઢોલિયાં હો જી રે
સતી તોળાંને હીંડોળા ખાટ રાજ

હો રાજ !
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે

હે જી રે !
હળવે હાંકોને સતી ઘોડલાં જી રે

એ...ઈ... તોરલે
તોરલે ત્રણ નર તારિયા
ને સાંસતીયો ને સગીર
પણ જેસલ જગતનો ચોરટો
એ એને પળમાં ય કીધો પીર

હવે નહિ જાઉ વીડી વાઢવા રે લોલ

સવા બશેરનું તારું દાતરડું લોલ
ઘડ્યું ઓલા લાલિયા લુહારે
મુંજા વાલમજી લોલ
હવે નહિ જાઉ વીડી વાઢવા રે લોલ

સાવ રે સોનાનું મારું દાતરડું લોલ
હીરનો બંધિયો છે એનો હાથ
મુંજા વાલમજી લોલ
હવે નહિ જાઉ વીડી વાઢવા રે લોલ

પરણ્યે વાઢ્યા છે પાંચ પૂળિયા રે લોલ
મેં રે વાઢ્યા છે દશ-વીશ
મુંજા વાલમજી લોલ
હવે નહિ જાઉ વીડી વાઢવા રે લોલ

પરણ્યાનો ભારો મેં ચડાવિયો રે લોલ
હું રે ઊભી'તી વનવાટ
મુંજા વાલમજી લોલ
હવે નહિ જાઉ વીડી વાઢવા રે લોલ

વાટે નીકળ્યો વટેમારગુ રે લોલ
વીરા મુને ભારો ચડાવ્ય રે
મુંજા વાલમજી લોલ
હવે નહિ જાઉ વીડી વાઢવા રે લોલ

પરણ્યાને આવી પાલી જારડી રે લોલ
મારે આવેલ માણું ઘઉં
મુંજા વાલમજી લોલ
હવે નહિ જાઉ વીડી વાઢવા રે લોલ

પરણ્યે ભર્યું છે એનું પેટડું રે લોલ
મેં રે જમાડ્યો મારો વીરો
મુંજા વાલમજી લોલ
હવે નહિ જાઉ વીડી વાઢવા રે લોલ

સાવ રે સોનાનું મારું દાતરડું લોલ
હીરનો બંધિયો છે એનો હાથ
મુંજા વાલમજી લોલ
હવે નહિ જાઉ વીડી વાઢવા રે લોલ

હાજી કાસમ, તારી વીજળી રે મધદરિયે વેરણ થઇ

હાજી કાસમ, તારી વીજળી[૧] રે મધદરિયે વેરણ થઇ
શેઠ કાસમ, તારી વીજળી રે સમદરિયે વેરણ થઇ

ભુજ અંજારની જાનું રે જૂતી, જાય છે મુંબઇ શે’ર
દેશ પરદેશી માનવી આવ્યાં, જાય છે મુંબઇ શે’ર

દશ બજે તો ટિકટું લીધી, જાય છે મુંબઇ શે’ર
તેર તેર જાનું સામટી જૂતી, બેઠા કેસરિયા વર

ચૌદ વીશું[૨]માંય શેઠિયા બેઠા, છોકરાંઓનો નહીં પાર
અગિયાર બજે આગબોટ હાંકી, જાય છે મુંબઇ શે’ર

બાર બજે તો બરોબર ચડિયાં, જાયછે મુંબઇ શે’ર
ઓતર દખણના[૩] વાયરા વાયા, વાયરે ડોલ્યાં વા’ણ[૪]

મોટા સાહેબની આગબોટું મળિયું, વીજને પાછી વાળ્ય
જહાજ તું તારું પાછું વાળ્ય રે માલમ આભે ધડાકા થાય

પાછી વાળું, મારી ભોમકા લાજે, અલ્લા માથે એમાન[૫]
આગ ઓલાણી ને કોયલા ખૂટ્યા, વીજને પાછી વાળ્ય

મધદરિયામાં મામલા મચે, વીજળી વેરણ થાય
ચહમાં[૬] માંડીને માલમી જોવે, પાણીનો ના’વે પાર

કાચને કુંપે કાગદ લખે, મોકલે મુંબઇ શે’ર
હિન્દુ મુસલમીન માનતા માને પાંચમે ભાગે રાજ

પાંચ લેતાં તું પાંચસે લેજે, સારું જમાડું શે’ર
ફટ ભૂંડી તું વીજળી મારાં, તેરસો માણસ જાય

વીજળી કે મારો વાંક નૈ, વીરા,લખિયલ છઠ્ઠીના લેખ
તેરસો માણસ સામટાં બૂડ્યાં, ને બૂડ્યા કેસરિયા વર

ચૂડી એ કોઠે દીવા જલે ને, જુએ જાનું કેરી વાટ
મુંબઇ શે’રમાં માંડવા નાખેલ, ખોબલે વેં’ચાય ખાંડ

ઢોલ ત્રંબાળુ ધ્રુસકે વાગે, જુએ જાનુંની વાટ
　　સોળસેં કન્યા ડુંગરે ચડી, જુએ જાનુંની વાટ

દેશ,દેશથી કંઈ તાર વછૂટ્યા, વીજળી બૂડી જાય
　　વાણિયો વાંચે ને ભાટિયા વાંચે, ઘર ઘર રોણાં થાય

પીઠી ભરી તો લાડડી[૭] રુએ, માંડવે ઊઠી આગ
　　સગું રુએ એનું સાગવી રુએ, બેની રુએ બાર માસ

મોટાસાહેબે આગબોટું હાંકી, પાણીનો ના’વે પાર
　　મોટા સાહેબે તાગ જ લીધા, પાણીનો ના’વે પાર

સાબ, મઢ્યમ[૮] બે દરિયો ડોળે,પાણીનો ના’વે તાગ
　　હાજી કાસમ, તારી વીજળી રે મધદરિયે વેરણ થઇ

લોકગીતો

નોંધ

1.

• એ નામની આગબોટ, આમ તો તેનું નામ ’વૈતરણા’ હતું, પરંતુ તેમાં વીજળીનાં દિવા હોવાથી લોકબોલીમાં **વીજળી** થી પ્રખ્યાત થયેલ.

- • ૧૪*૨૦=૨૮૦
- • ઉત્તર-દક્ષિણ
- • વહાણ
- • એતબાર,વિશ્વાસ
- • ચશ્મા
- • કન્યા,લાડકડી
- મેડમ,ગોરા સાહેબનાં પત્નિ

હું તો કાગળિયાં લખી લખી થાકી

હું તો કાગળિયાં લખી લખી થાકી,
કાનુડા તારા મનમાં નથી.

આવા શિયાળાના ચાર ચાર મહિના આવ્યા,
મારા કાળજડાં ઠરી ઠરી જાય રે,
પાતળીયા તારા મનમાં નથી..... હું તો.....

આવા ઉનાળાના ચાર ચાર મહિના આવ્યા,
મારા પાવનિયાં બળી બળી જાય રે,
છોગાળા તારા મનમાં નથી..... હું તો.....

આવા ચોમાસાનાં ચાર ચાર મહિના આવ્યા,
મારી ચૂંદલડી ભીંજાઇ ભીંજાઇ જાય રે,
કાનુડા તારા મનમાં નથી.

હું તો કાગળિયાં લખી લખી થાકી,
કાનુડા તારા મનમાં નથી.

હું તો લહેરિયું રે ઓઢી

હું તો લહેરિયું રે ઓઢી પાણીડાં નીસરી રે
મને પૂછે આ નગરીના લોક
આ તો કોણે લીધેલું છે આ લહેરિયું રે

મારા સસરાજીનું લીધેલ લહેરિયું રે
મારી સાસુની પાડેલ ભાત
આ તો કોનું રે લીધેલ છે લહેરિયું રે
આ તો કોનું રે વ્હોરેલ છે લહેરિયું રે

હું તો લહેરિયું રે ઓઢી પાણીડાં નીસરી રે

મારા જેઠજીનું લીધેલ લહેરિયું રે
મારી જેઠાણીની પાડેલ ભાત
આ તો કોનું રે લીધેલ છે લહેરિયું રે
આ તો કોનું રે વ્હોરેલ છે લહેરિયું રે

હું તો લહેરિયું રે ઓઢી પાણીડાં નીસરી રે

મારા પરણ્યાજીનું લીધેલ લહેરિયું રે
મને લહેરિયું ઓઢ્યાની ઘણી હામ

આ તો એનું રે લીધેલ છે લહેરિયું રે
આ તો એનું રે વ્હોરેલ છે લહેરિયું રે

હું તો લહેરિયું રે ઓઢી પાણીડાં નીસરી રે

હું તો લહેરિયું રે ઓઢી પાણીડાં નીસરી રે
મને પૂછે આ નગરીના લોક
આ તો કોનું લીધેલ છે આ લહેરિયું રે

હે મારી શેરીએથી કાનકુંવર

હે મારી શેરીએથી કાનકુંવર આવતાં રે લોલ
મુખેથી મોરલી બજાવતા રે લોલ

હું તો ઝબકીને જોવા નીસરી રે લોલ
ઓઢ્યાનાં અંબર વીસરી રે લોલ

હું તો પાણીડાંને મસે જોવા નીસરી રે લોલ
ઈંઢોણી ને પાટલી વીસરી રે લોલ

સાગ રે સીસમની મારી વેલડી રે લોલ
નવલે સુથારે ઘડી પીંજણી રે લોલ

મેં તો ધોળો ને ધમળો બે જોડિયા રે લોલ
જઈને અમરાપરમાં છોડિયા રે લોલ

અમરાપરના તે ચોકમાં દીવા બળે રે લોલ
મેં તો માન્યું કે હરિ આંહીં વસે રે લોલ

મેં તો દૂધ ને સાકરનો શીરો કર્યો રે લોલ
તાંબાળુ ત્રાંસમાં ટાઢો કર્યો રે લોલ

હું તો જમવા બેઠીને જીવણ સાંભર્યા રે લોલ
કંઠેથી કોળીયો ન ઊતર્યો રે લોલ

મને કોઈ રે દેખાડો દીનાનાથને રે લોલ
કોળીયો ભરાવું જમણા હાથનો રે લોલ

હું તો ગોંદરે તે ગાવડી છોડતી રે લોલ
ચારેય દશ્યે નજર ફેરતી રે લોલ

એક છેટેથી છેલવરને દેખિયા રે લોલ
હરિને દેખીને ઘૂંઘટ ખોલિયા રે લોલ

મારી ઘેલી સાસુ ને ઘેલા સાસરા રે લોલ
ગાયું વરાંહે દોયાં વાછરાં રે લોલ

મને ધાનડિયાં નથી ભાવતાં રે લોલ
મોતડિયાં નથી આવતાં રે લોલ

મને હીંચકતાં નવ તૂટ્યો હીંચકો રે લોલ
નાનાંથી કાં ન પાયાં વખડાં રે લોલ

મારી માતા તે મૂરખ માવડી રે લોલ
ઉઝેરીને શીદ કરી આવડી રે લોલ